4-6-63
Nr 23
10 F WEEKBLAD - 18e JAARGANG
IN NEDERLAND 75 Ct

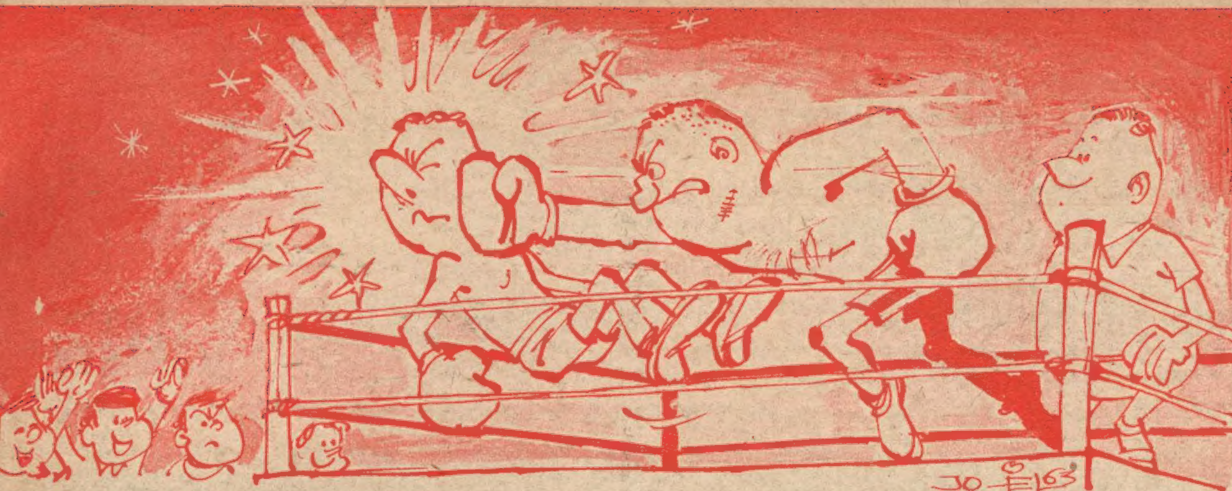

KUIFJE

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

De Boeddha van Muang Thai

LEES BLZ 36 - 37

ZET 'M OP, PA!

MISSCHIEN is je vader een bekend bokser, of een beroemd tennisspeler. Als dat zo is, ben je zeker wel eens naar hem gaan kijken op de dag dat hij een belangrijke wedstrijd moest spelen en je hebt beslist heel enthousiast geroepen : « Zet 'm op, Pa ! » Of misschien is je vader piloot. Als je hem dan met zijn 150 ton zware Boeing hebt zien opstijgen, dacht je zeker : « Vooruit, Pa ! Zet 'm op ! » of « Moed, Paps ! »

Niet ieder vader is een bekend sportman of piloot, maar als vader zijn ze allemaal hetzelfde. Alle vaders lijken op elkaar ! De een mag dan bruggen bouwen, terwijl een ander doodgewoon stoelen maakt; hij mag generaal zijn of een eenvoudige kantoorklerk, een vooraanstaand man of een gewone arbeider, dat doet er niets toe !

Hij is je vader en daarom is hij fantastisch !

En je vader mag dan zijn wie hij wil, maar hij heeft het liefst, dat je bij hem bent en hem soms aanmoedigt, zo van : « Zet 'm op, Pa ! »
Zeg het hem volgende zondag eens, want dat is DE feestdag voor alle vaders!

Kuifje

PEPER EN ZOUT

IEDEREEN denkt natuurlijk aan de vakantie en dat is best te begrijpen. Maar de medewerkers van Kuifje, die nooit staken, zullen de lezers niet vergeten. Op het eind van deze maand, zullen jullie verbaasd staan... want dan komt er een enorme verrassing !
Meer kunnen we niet zeggen, maar jullie kunt er van overtuigd zijn, dat je door deze verrassing alle vermoeienissen en opwinding van de examens en proefwerken zult vergeten !

★

EEN van de merkwaardigste verschijnselen aan de nachtelijke hemel is de Andromeda-nevel, de enige spiraalnevel, die met het blote oog waar te nemen is. De geleerden hebben nogal wat moeite gehad om vast te stellen, hoever deze nevel van de aarde verwijderd is. De meesten hadden aangenomen dat deze nevel op een afstand van 750.000 lichtjaren van ons verwijderd was. Nieuwe moderne methoden hebben bewezen, dat de geleerden zich vergist hadden en dat de Andromeda-nevel 2,2 miljoen lichtjaren van ons verwijderd is. Dat is 20.000.000.000.000.000.000 kilometer !

★

DE Nederlandse professor Willem J. Luyten, verbonden aan de universiteit van Minnesota (U.S.A.), heeft de tot nu toe kleinste ster ontdekt : De Kleine Dwerg. De ster is heel klein, heeft een blauwachtig witte kleur en is veel heter en kleiner dan de zon. De ster staat geregistreerd als L P 327-186. De L van Luyten, de P van Palomar (naam van het Observatorium) en de cijfers duiden de plaats aan het firmament aan.

★

DE kleinzoon van de bouwer van de Eiffeltoren, René Legrain-Eiffel, heeft voor de wereldtentoonstelling van 1964, die in New York gehouden zal worden, een enorme stalen wereldbol ontworpen van twaalf verdiepingen hoog. Het gevaarte zal « Unisphere » genoemd worden en de grootste attraktie van de tentoonstelling zijn.

A. Babbelkous

CHLORO EN ZIJN VRIENDEN IN

CHLORO LEIDT DE AANVAL!

Kramiek heeft koning Mitro de oorlog verklaard. Terwijl Mitro zijn wapens telt, gaat Kramiek reeds tot de aanval over...

TEKST EN TEK. VAN R. Macherot

(vervolg blz. 9)

L.L.L. in DE UIL RO

EPT 3 MAAL

TEK.: MITTEÏ * TEKST: M. VASSEUR

De graaf en onze drie vrienden konden op het nippertje aan de dood ontsnappen. Terwijl de politie met het onderzoek begint, komt Kerchbron aangewandeld...

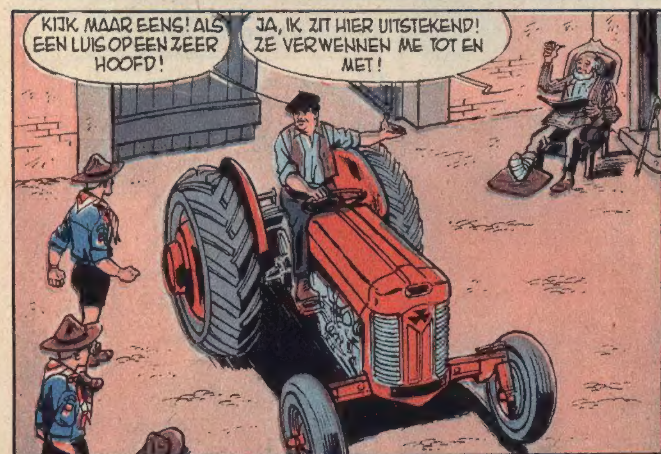

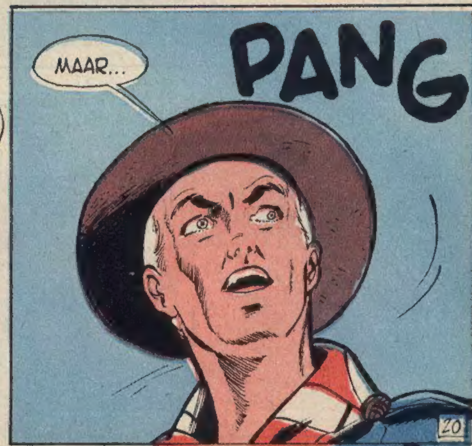

WORDT VOORTGEZET

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

Kees Klaas

Onze vrienden zijn gelukkig kunnen ontsnappen aan de woede van de

NOGMAALS ONZE VERONTSCHULDIGINGEN, MIJNHEER SUIKERBUIK!

GAAN JULLIE MAAR GAUW DROGE KLEREN AANTREKKEN, JONGENS!

JA, VLUG NAAR HUIS VOORDAT WE VERKOUDEN WORDEN!

EERST OP ONS WACHTEN VOOR JE OVERSTEEKT, ALFRED!

RESTAURANT VOOR LEKKERBEKKEN DE VETTE VORK

KIJK, ER IS WEER VERKEER!

MAAR...?

IK GELOOF BESLIST, DAT DAT DIE JOURNALIST IS! EN HIJ HAD NOG ZO GEZEGD, DAT HIJ IN HET DORP ZOU BLIJVEN!

HIJ ZAL VAN PLAN VERANDERD ZIJN ZONDER JE TE WAARSCHUWEN!... BEN JE ER ERG BOOS OM?

HA! HA! HA! JE HEBT GELIJK! IK BEGIN OVERAL IETS RAARS IN TE ZIEN!

ZO, WE ZIJN THUIS!

ATSJIE! VLUG DROGE KLEREN AANTREKKEN!

TWINTIG MINUTEN LATER...

EN NU EEN LEKKER WARM KOPJE THEE...

WAT WIL JIJ BIJ JE SANDWICHES HEBBEN, KEES? THEE OF KOFFIE?

NIETS IS LEKKERDER DAN HET SAP VAN RADIJSJES!

WAT? NEE MAAR, IK GELOOF, DAT DIE GEDWONGEN DUIK IN DIE DRINKBAK JE GEEN GOED HEEFT GEDAAN!

SSSJT!

?

en ALFRED

door GREG.
Creatie ALAIN SAINT OGAN

bijen. Zij helpen de imker om de schade zo goed mogelijk te herstellen.

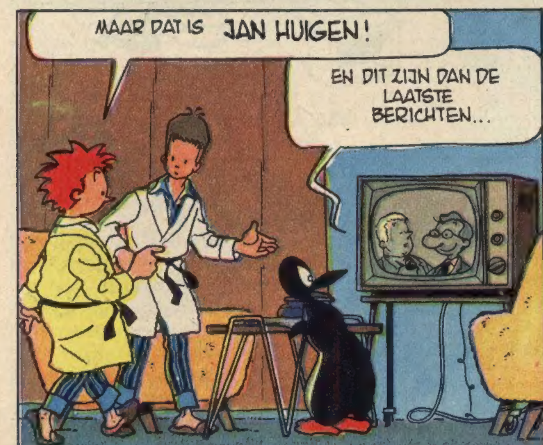

WORDT VOORTGEZET

SPEEL MET ONS MEE!

1

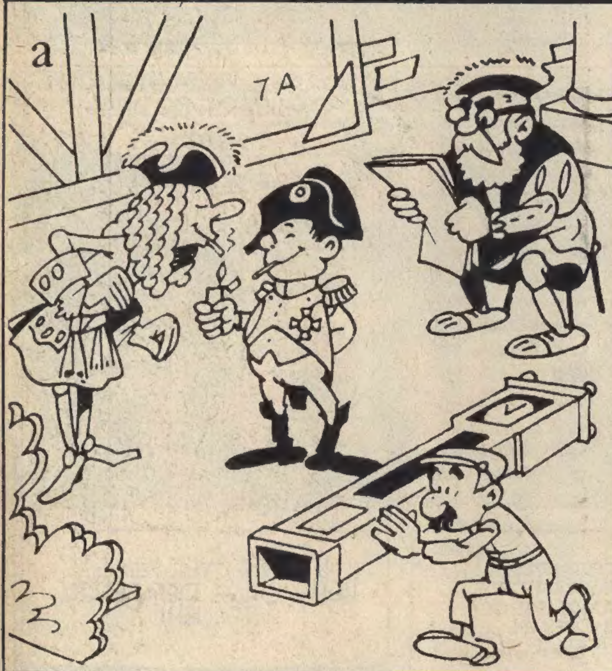
2

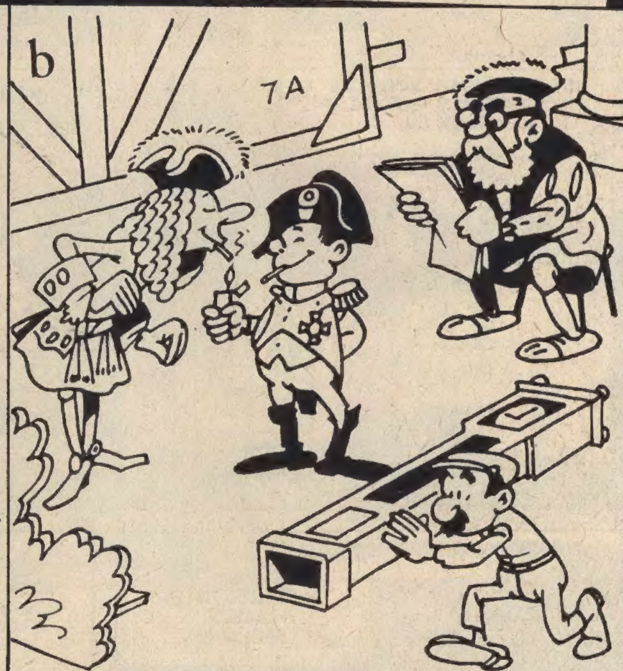

3

DEZE TWEE TEKENINGEN LIJKEN PRECIES OP ELKAAR, MAAR ER ZIJN EEN PAAR VERSCHILLEN. ZOEK ZE EENS OP!

OPLOSSINGEN

I.

1. De Negerhut van Oom Tom.
2. Schatteneiland.
3. Gullivers Reizen.
4. Moby Dick.
5. 20.000 Mijlen onder zee.
6. De graaf van Monte Cristo.
7. Aladin en de Wonderlamp.
8. Alice in Wonderland.

II.

1. = esdoorn. 2. = eik. 3. = berk. 4. = Canadese populier. 5. = Kastanje. 6. = berk. 7 = meidoorn. — 8. = hazelaar. 9. = lindeboom.

III.

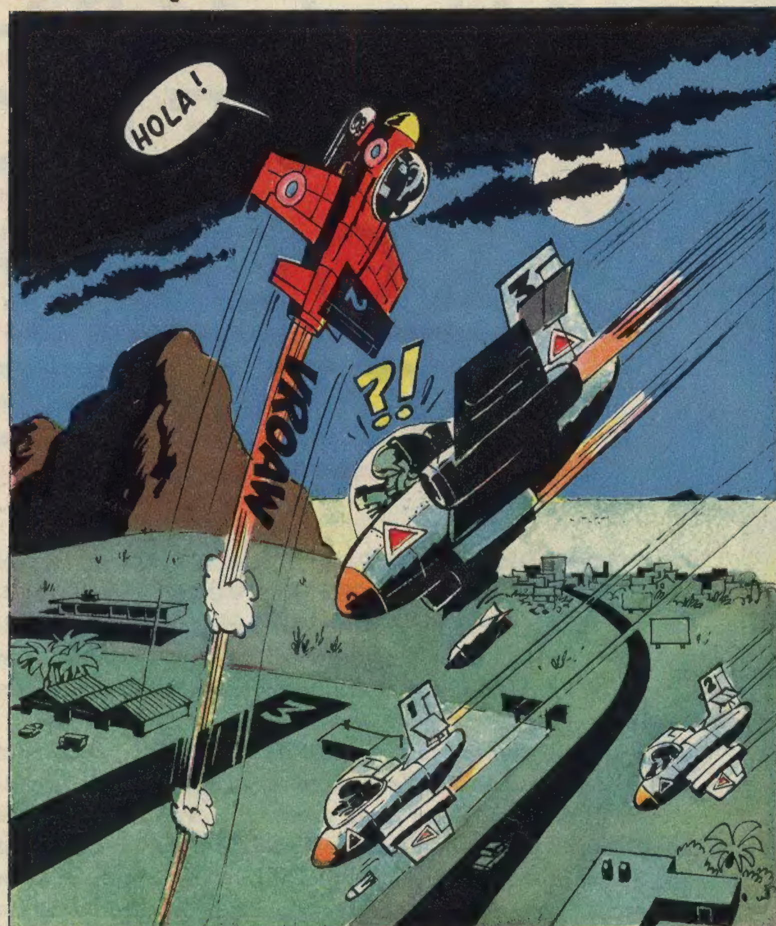
1. De pruik van « Lodewijk XIV » is rechts korter dan links. 2. Op zijn rechterschoen zit een andere versiering. 3. De kokarde op de hoed van « Napoleon » is anders. 4. Dat is ook het geval met de epaulette op zijn rechterschouder. 5. Zijn rechterlaars is anders. 6. Op de rechterschoen van de zittende man ontbreekt een versiering. 7. De wijzers op de klok staan anders. 8. De toneelknecht heeft zwart haar.

CHLORO EN ZIJN VRIENDEN IN

CHLORO LEIDT DE AANVAL!

TEKST EN TEK. VAN Macherot

(Vervolg van blz 3)

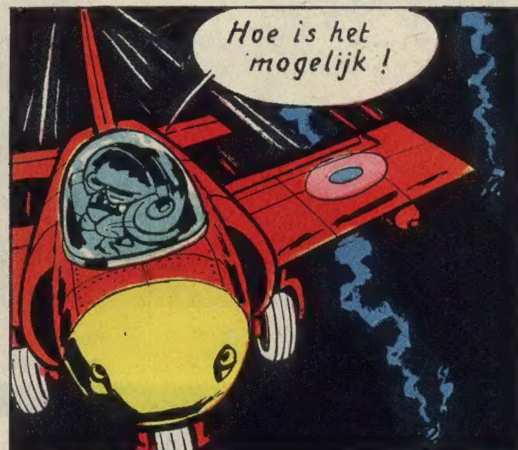

(1) "ROGER" in de Hondskopapenlandse code.

DE EURO
JEUG
KOOS H
KENTE

Uwe ACKERMANN uit Hamburg, winnaar van de grote tekenwedstrijd voor het kenteken van de Europese Jeugd, is dolblij. Daar is ook wel reden toe!

Uwe ACKERMANN wordt door zijn moeder hartelijk gefeliciteerd

EUROPRESSJUNIOR (DE VERENIGING VAN EUROPESE UITGEVERS VOOR JEUGDTIJDSCHRIFTEN) organiseerde een grote tekenwedstrijd met als onderwerp het ontwerp van een kenteken, dat het symbool zou worden van de Europese Jeugd.

Daar de uitgevers van EUROPRESSJUNIOR, met hun 250 titels en een totale oplage van 30.000.000 exemplaren per maand, een zeer groot deel van de Europese jeugd bereiken, stroomden er tienduizenden tekeningen op de kantoren van EUROPRESSJUNIOR binnen. Een nationale jury deed de eerste selectie en een Europese jury koos de acht beste ontwerpen. Deze ontwerpen werden gepubliceerd in alle Europese jeugdtijdschriften en de lezers zelf moesten een keus doen. Van de verkozen tekening werd een kenteken gemaakt, dat weldra zal gedragen worden door alle jongelui van de zes landen van Europa.

De jongeman die de beste tekening maakte en dus winnaar werd, ontving als beloning een prachtige auto. Hij zal samen met de zeven andere finalisten een prachtige reis maken door de Zes Landen van de Europese Gemeenschap.

RICHARD DAMS won de derde prijs van de

Dhr. Lucien COOREMANS, burgemeester van Brussel, feliciteert Richard DAMS, de Belgische laureaat. Links op de foto dhr. LEBLANC, president EUROPRESSJUNIOR.

TIJDENS de plechtige uitreiking van de diploma's aan de acht finalisten van de grote wedstrijd voor het kenteken van de Europese Jeugd georganiseerd door EUROPRESSJUNIOR, hebben wij enkele minuten gepraat met Richard Dams, de jonge Belg die de derde plaats veroverde. Ziehier dan ons kort interview:

— Wat betekent Europa voor jou?

— Voor mij is Europa het centrum van de wereld, het koppelteken, de schakel tussen Amerika en Azië.

— Kan je een paar woordjes uitleg geven bij het kenteken dat je hebt ontworpen?

— Zeer gaarne. In het midden een pijl, symbool van de jeugd, de jeugd die de toekomst is en waar gans de wereld rond draait. Links de letter E en rechts dat wat Europa moet voorstellen.

— Waarom heb je deel genomen aan de wedstrijd?

— Omdat ik dol ben op reizen en ook omdat ik zeer gaarne de auto zou gewonnen hebben.

— Heb je al veel gereisd?

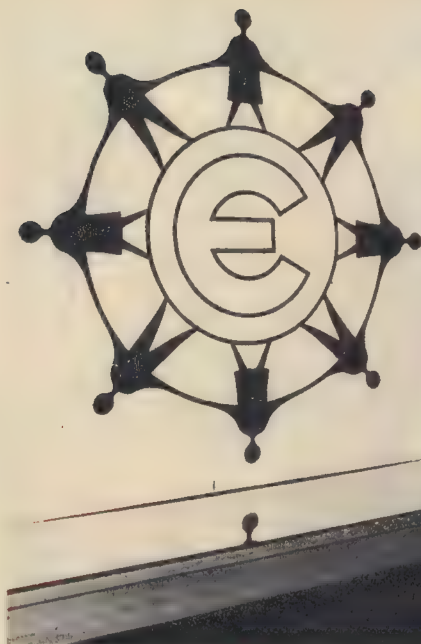
— Neen. Ik maakte wel een reisje door Nederland en Frankrijk.

— Denk je niet dat je je een tikkeltje eenzaam zal voelen te midden van de andere laureaten, waarmee je nu een reis door de zes landen van Europa zal maken?

— Helemaal niet. Er is een Nederlander, er is een Franse, een Italiaan, een Oostenrijker, twee Duitse jongens en een Duits meisje. Ik ben er van over-

GOED NIEUWS! AL WIE EEN TEKENING HEEFT OPGESTUURD, KRIJGT ALS BELONING HET KENTEKEN VAN

PESE
D
AAR
KEN

DE LIJST VAN DE ACHT FINALISTEN VAN DE GROTE TEKENWEDSTRIJD VOOR HET KENTEKEN VAN DE EUROPESE JEUGD GEORGANISEERD DOOR EUROPRESSJUNIOR

1. Uwe ACKERMANN (13 jaar) HAMBURG-BAHRENFELD Duitsland.

2. Annick BRUN (13 jaar) SARCELLES-LOCHERES, Frankrijk.

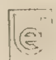
3. Richard DAMS (16 jaar) BRUSSEL 19, België.

4. Peter HANS (10 jaar) WELLS, Oostenrijk.

5. Ronald DICKER (13 jaar) HENGELO, Nederland.

6. Charlotte LEHMANN (14 jaar) FREIBURG IM BREISGAU, Duitsland.

7. Renato VENTORUZZO (15 jaar) ERMADA, Italië.

8. Peter TRAUTH (10 jaar) BAD GODESBERG, Duitsland.

Deze kentekens zijn verschenen in KUIFJE nr. 12.

Uwe ACKERMANN, de grote overwinnaar, en het kenteken door hem ontworpen gekiekt met Dr. Walter HALLSTEIN, voorzitter van de EEG (links) en dhr. Raymond LEBLANC, president van EUROPRESSJUNIOR en uitgever van de weekbladen KUIFJE, TINTIN, enz.

De heren Leblanc en Hallstein samen met de finalisten van de grote tekenwedstrijd voor het Europese kenteken van de jeugd. Van links naar rechts: Richard DAMS Charlotte LEHMANN, Uwe ACKERMANN, Annick BRUN, Peter TRAUTH, Peter HANS en Ronald DICKER. De Italiaan Renato VENTORUZZO was jammer genoeg niet tijdig te Brussel aangekomen.

De finalisten van de grote wedstrijd EUROPRESSJUNIOR werden door burgemeester COOREMANS ontvangen op het stadhuis van Brussel. De ouders van sommige laureaten waren meegekomen.

wedstrijd voor het kenteken van de Europese Jeugd !

tuigd dat wij zeer spoedig de beste vrienden zullen zijn.

— Je weet dus dat de reis door de Zes Landen van Europa gaat ?

— Ja natuurlijk. Wij brengen een bezoek aan Brussel, Amsterdam, Rotterdam, Berlijn, Venetië, Rome, Nice en Parijs.

— Denk je dat de eenheid van gans Europa kan tot stand komen ?

— Dat hoop ik uit de grond van mijn hart. Ik denk echter dat daartoe de goede wil van allen nodig is.

— Hoe oud ben je en waar studeer je ?

— Ik ben 16, ik ga naar een college van Brussel en zit in de Grieks-Latijnse afdeling. Ik heb geen broer of ook geen zus, maar wel enkele goede vrienden.

— Hou je van sport ?

— Ik hou van zwemmen en fietsen. Ik ben scout en leider van een groep scouts. Ik ben verantwoordelijk voor zeven jongens.

— Lees je graag ?

Ja, maar ik heb een speciale voorliefde voor detectivestories.

— Ga je wel eens naar de bios ?

– Ja, en ik hou het meest van Amerikaanse films. Ik vond PORGY AND BESS en WEST SIDE STORY enig mooi !

— Ben je gelukkig nu, in onze tijd, te leven ?

— Ja, zeer gelukkig. En sedert ik de derde prijs heb gewonnen en ik weet dat ik een zeer mooie reis zal maken, ben ik in de wolken !

Onze hartelijkste gelukwensen, Richard Dams, en goede reis !

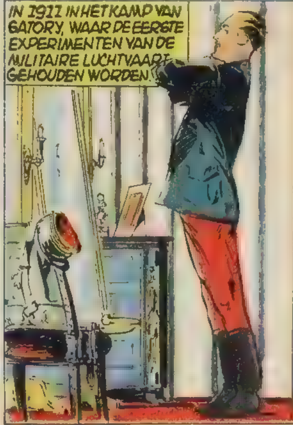
Ronald DICKER, de Nederlandse laureaat, wordt van harte gefeliciteerd door Dr. HALLSTEIN.

E EUROPESE JEUGD. MAAR, EVEN GEDULD ! HET INSIGNE MOET NATUURLIJK NOG VERVAARDIGD WORDEN.

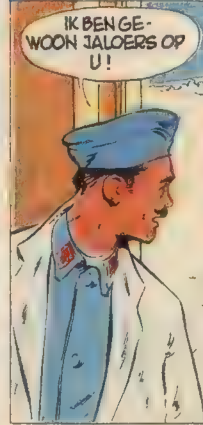
DE EERSTE DIE DURFDE... ADOLPHE PEGOUD

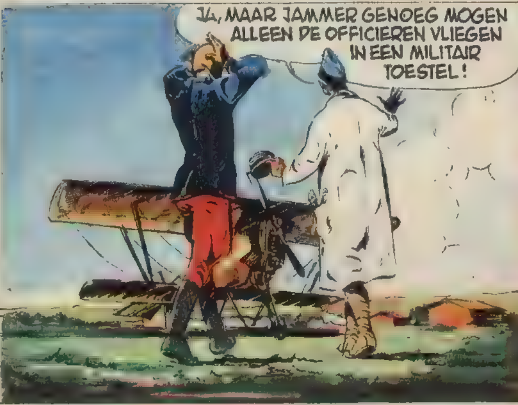
1889 – 1915

TEKST: Y. DUVAL.
TEKENINGEN: R. LEONARD.

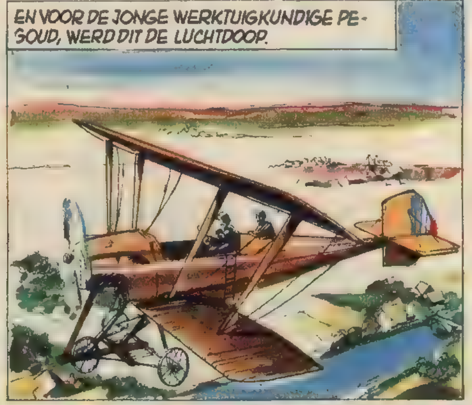

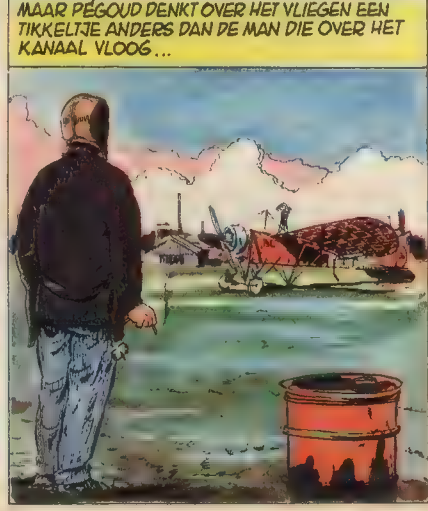

NU HEB JE ALWEER IN ZIGZAG GEVLOGEN!
JA, WANT IK BEN ERVAN OVERTUIGD, DAT PILOTEN NOOIT VEILIG KUNNEN VLIEGEN, ALS ZE NIET VAN DIE TOEREN KUNNEN UITVOEREN.

HOEVEEL KOMEN ER NIET OM, ALLEEN DOOR HET FEIT, DAT ZE WAT HOOGTE VERLIEZEN EN DAN NIET WETEN WAT TE DOEN, OF OMDAT ZE NIET WETEN HOE ZE EEN PLOTSELINGE WINDSTOOT OP MOETEN VANGEN!

EN EEN PAAR MAANDEN LATER...
VERDRAAID DAT IS INTERESSANT!

EEN ZEKERE MIJNHEER BONNET ZOU EEN PARACHUTE UITGEVONDEN HEBBEN. IN HET VLIEGTUIG IS DEZE HELEMAAL OPGEVOUWEN, MAAR ZO GAUW DE PILOOT UIT HET TOESTEL VALT, GAAT DE PARACHUTE OPEN...

EN DE VOLGENDE DAG...
JA, MAAR TOT NU TOE HEEFT NOG NIEMAND HET WILLEN PROBEREN!

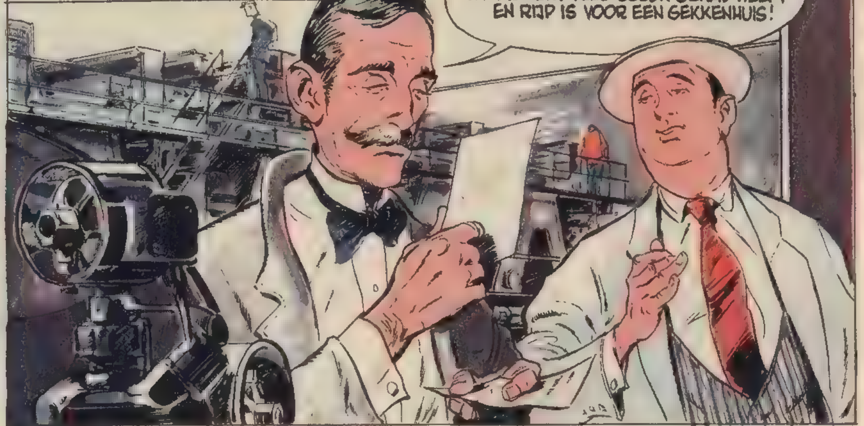

EN OP 19 AUGUSTUS 1913...

EN BENT U ABSOLUUT NIET BANG?
WAAROM ZOU IK? DEZE KIST IS AL OUD EN GOED VOOR DE SLOPER!

OMDAT DE MOTOR AL ZO VRESELIJK VERSLETEN IS, KAN HET TOESTEL NIET HOGER DAN 200 M. KOMEN.

EN VAN DEZE BELACHELIJKE HOOGTE SPRINGT DE WAAGHALS MET DE PARACHUTE UIT HET TOESTEL.

NIETS GEBROKEN?
NEE! ALLEEN EEN SCHEUR IN MIJN BROEK!

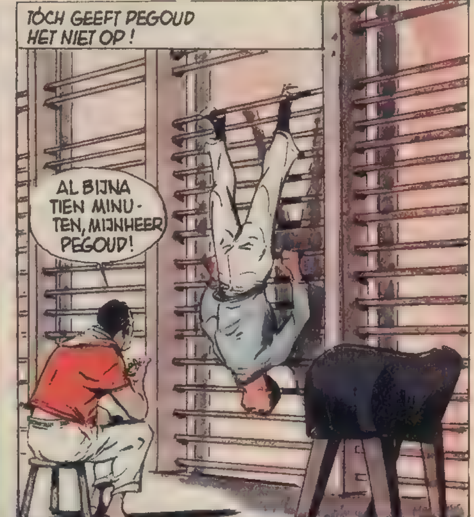

MAAR ER ZIJN KRANTEN, DIE HET HELE GEVAL BELACHELIJK VINDEN!
JE KUNT BETER SCHRIJVEN, DAT DIE VENT VEEL GELUK GEHAD HEEFT EN RIJP IS VOOR EEN GEKKENHUIS!

EN ZELFS DE BEROEMDE MIJNHEER BLÉRIOT..
GEFELICITEERD, JONGEN!
DANK U, BAAS!

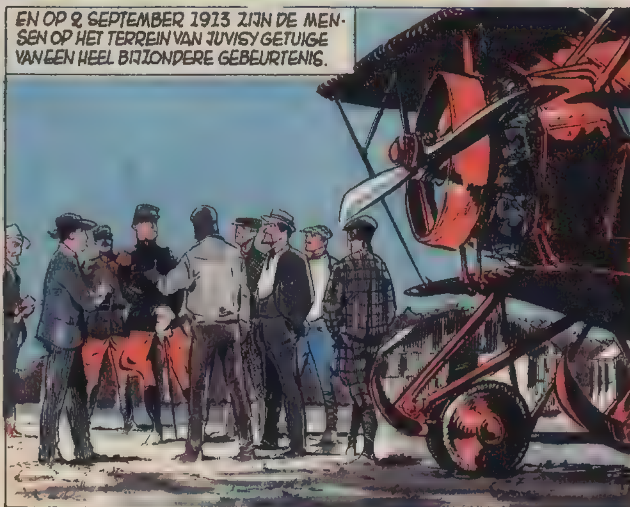

JE MAAKT ONS ALLEMAAL BELACHELIJK MET JE NONSENS!
JUIST NIET! IK HEB IETS BELANGRIJKS ONTDEKT.

TOEN IK UIT HET VLIEGTUIG GESPRONGEN WAS, HEB IK GEMERKT, DAT HET TOESTEL NIET ZO MAAR TE PLETTER VIEL, MAAR EERST ZWEEFDE, WEER WAT HOOGTE KREEG ...EN ZELFS EEN TIJDJE ONDERSTEBOVEN VLOOG!

DAT ZOU IKZELF EIGENLIJK OOK WEL EENS WILLEN PROBEREN...
DAAR KOMT NIETS VAN IN! IK VERBIED JE DAT! JE BENT ONVERBETERLIJK!

TÓCH GEEFT PEGOUD HET NIET OP!
AL BIJNA TIEN MINUTEN, MIJNHEER PEGOUD!

NOU, JE KUNT VAN MIJ AANNEMEN, DAT DEZE HOUDING RUSTIG TIEN MINUTEN VOLGEHOUDEN KAN WORDEN.

EN OP 2 SEPTEMBER 1913 ZIJN DE MENSEN OP HET TERREIN VAN JUVISY GETUIGE VAN EEN HEEL BIJZONDERE GEBEURTENIS.

EN ALS U TE PLETTER VALT?
DAN IS ER EEN PILOOT MINDER! MAAR ALS IK SLAAG, REALISEERT U ZICH DAN WEL HOEVEEL ER GERED KUNNEN WORDEN...

EN EVEN LATER...
HIJ IS ZEKER 1000 METER HOOG!
KIJK, NU GAAT HIJ KANTELEN!

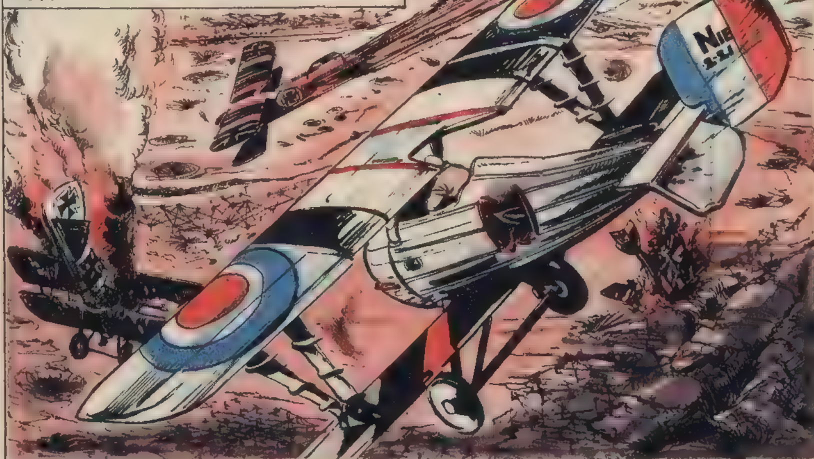

EN DIT IS DE EERSTE MAAL, DAT ER ONDERSTEBOVEN GEVLOGEN WORDT.

EN WAT VINDT U ER-VAN?
HET GAAT BEST! ALLEEN STOOT DE BEN-ZINE ME IN HET GE-ZICHT!

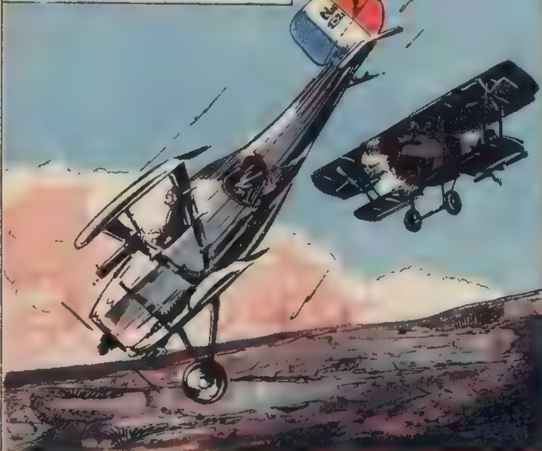

EEN PAAR DAGEN LATER MAAKTE HIJ VOOR DE EERSTE MAAL EEN LUSVLUCHT, DE "LOOPING".

EN DE ONBEKENDE VLIEGER IS NU EEN BEROEMDHEID GEWORDEN EN OVERAL TER WERELD MOET HIJ DE-MONSTRATIES KOMEN GEVEN.

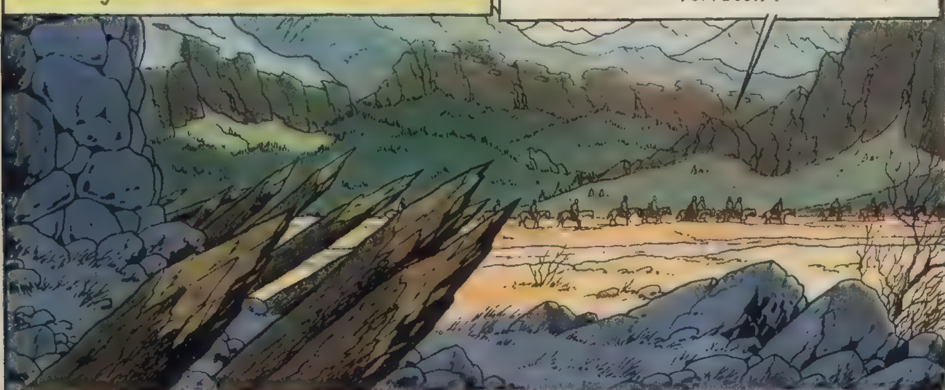

ALLEEN DOOR DATSOORT KUNSTJES ZAL DE PILOOT ZICH BETER OP ZIJN GEMAK VOELEN IN DE LUCHT EN ZULLEN ER MINDER ONGELUKKEN GEBEUREN.

EN TIJDENS DE EERSTE WERELDOORLOG WERD DEZE MAN EEN PUIK LUCHTACRO-BAAT.

PEGOUD ZET EEN HELE REEKS OVER-WINNINGEN OP ZIJN NAAM EN OP 27 AUGUSTUS 1915 KRIJGT HIJ EEN MILITAIRE ONDERSCHEIDING EN WORDT TOT 2e LUITENANT BENOEMD...

MAAR OP 1 SEPTEMBER VAN DATZELF-DE JAAR WORDT HIJ TIJDENS EEN LUCHT-GEVECHT DOOR EEN KOGEL PRECIES IN HET HART GETROFFEN.

DE VOLGENDE DAG VLOOG DE OVER-WINNAAR VAN DEZE STRIJD TERUG NAAR DE PLEK WAAR PEGOUD NEERGESTORT WAS EN WIERP EEN KRANS NAAR BENEDEN...
TER NAGEDACHTENIS AAN MIJN HELDHAFTIGE TEGEN-STANDER KAP. KANDULSKI
EINDE

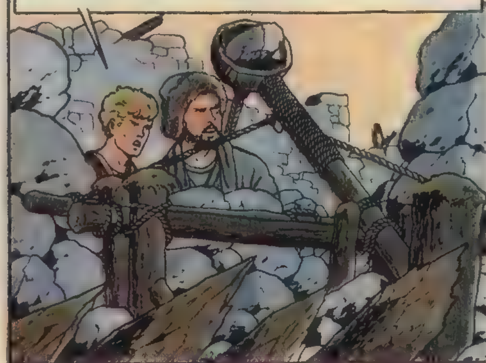
De volgende ochtend zeer vroeg passeert een groep bewapende mannen op een afstand van het dorp, waar Alex en zijn vrienden zich verscholen hebben.
Onnodig een omweg te maken langs dat dorp en onze tijd te verspillen. Het is verlaten.

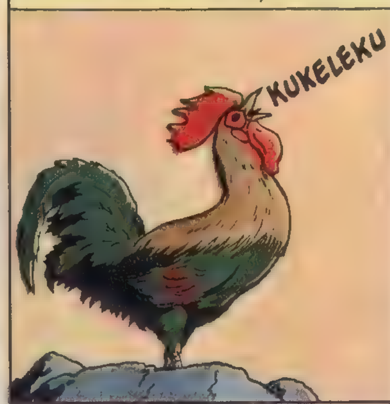
Geloof je dat? Het dorp ligt in puin, maar de verdediging lijkt me in uitstekende staat. Indien wij toch eens gingen kijken... Misschien zijn er daar mensen die ons kunnen zeggen of Alex hier voorbij gekomen is...
In die puinen vind je geen levend wezen meer! Kom op!

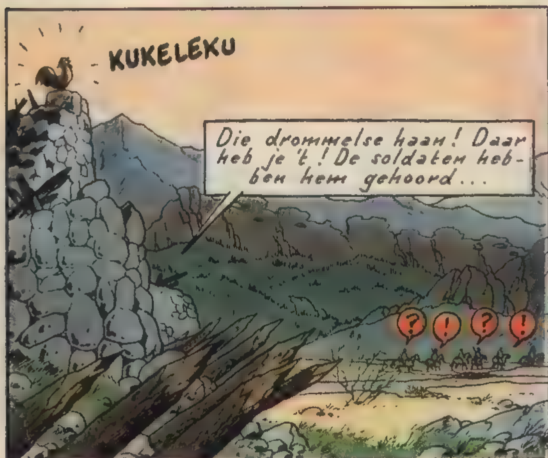
Oef! Ze verwijderen zich! Dat zijn wel degelijk Garofula en Kilderik met de rest van hun soldaten. Nu ze voorbij zijn, kunnen wij op onze twee oren slapen. Haha!

Kraai niet te vroeg victorie, Galva. Zolang ze niet in de bergen verdwenen zijn, zal ik...

Maar eensklaps..
KUKELEKU

KUKELEKU
Die drommelse haan! Daar heb je 't! De soldaten hebben hem gehoord...
?!?!

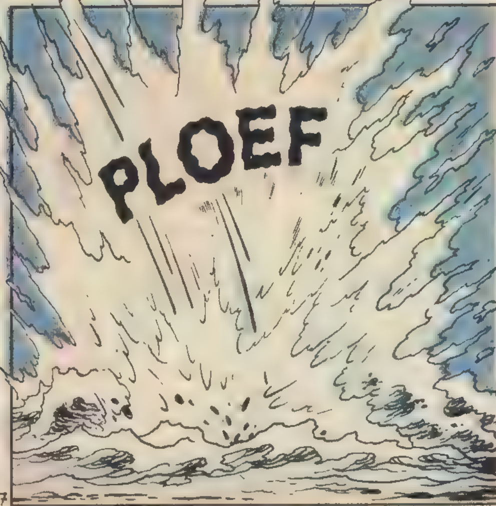
Net wat ik zei, Kilderik! Het dorp is bewoond! Zo er dieren zijn, dan zijn er ook mensen!
Alarm! Ze komen!

Iedereen op zijn post, maar pas schieten als ze vlakbij zijn!
Maak je geen zorgen, Alex. Ze naderen vlak in mijn schootsveld. Je zal wat beleven. Ha! Ha!

Ginds rechts is de ingang. Wij moeten door de rivier en...
57

PLOEF

LEGIOENEN

DOOR JACQUES MARTIN

Alex en zijn vrienden zijn te Darantasia aangekomen en maken zich zorgen omdat Horatius niet op het rendez-vous is.

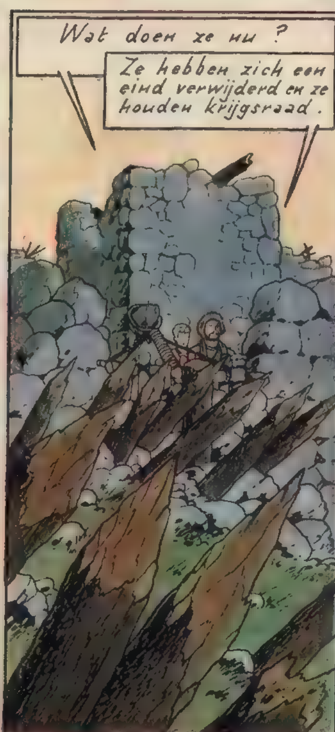

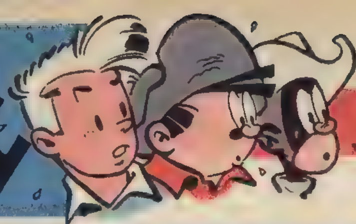

WORDT VOORTGEZET

ROCK DERBY

in DE ONZIC

Onze vrienden zijn toegekomen te Flat Creek. Zij worden bespied

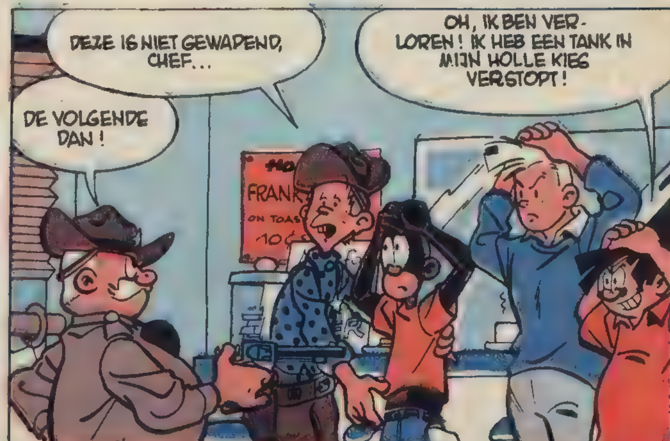
HTBARE VIJAND

door twee kerels, die onmiddellijk de sheriff gaan waarschuwen.

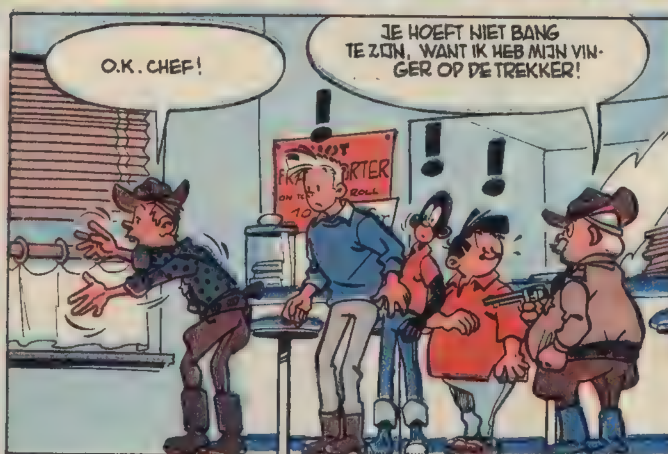

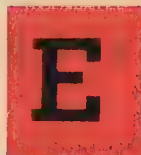

WORDT VOORTGEZET

VERHAAL DOOR P. STEP
ILLUSTRATIE: W. VANCE

EVEN voor de schemering inviel kwamen zij toe in het Kamp van de Gehangene. Zij waren moe, want zij kwamen van aan de voet van de berg en zij hadden een halve dag lang gemarcheerd. Met vreugde zagen zij het kamp met zijn verweerde hutten en de sporen van de vuren, die daar de maand te voren nog hadden gebrand.
Michaël liep vooraan en hij vroeg :
— Zijn wij er ?

HET KAMP van de GEHANGENE

KARL duwde de jongen brutaal opzij en bromde :
— Uit de weg, kereltje ! Laat de grote mensen eerst door !
— Maar, Karl, zei de oude Jim, waarom duw je die jongen zo ruw opzij ?
— Hij heeft hier niets te zoeken. Hij zou beter terugkeren naar het dorp.
De oude Jim haalde de schouders op. Het was duidelijk dat Karl te veel had gedronken en met een dronken man is het moeilijk praten.
Michaël was gedwee uit de weg gegaan, maar de vreugde die hij had gevoeld op het ogenblik dat hij het kamp zag, waar zijn vader zijn laatste dagen had gesleten, was op slag verdwenen. Opeens wist hij weer opnieuw dat hij een weesjongen was en van niemand hulp moest verwachten. Maar de oude Jim lei zijn zware, gebruinde hand op de schouder van de jongen en zei :
— Ween maar niet, Michaël. En je mag het Karl ook niet kwalijk nemen. Hij is niet verantwoordelijk voor hetgeen hij zegt !
— Dat weet ik, antwoordde de jongen stil.
Maar in zijn hart wist hij eigenlijk niet of Jim wel gelijk had. Was Karl heus niet verantwoordelijk voor hetgeen hij zei ?... En hoe was het ongeluk met zijn vader precies gebeurd ? Niemand wist het, maar het stond wel vast dat het niet zou gebeurd zijn indien Karl op dat moment niet zo stomdronken was geweest.
De vader van Michaël was houthakker zoals al de andere mannen uit het dorp en hij werkte in het Kamp van de Gehangene. Hij was een opgeruimd en levenslustig man en de zware boom was op hem neergevallen vooraleer iemand hem had kunnen verwittigen. Het noodlot, zeiden de mensen. Maar Michaël kon zich daarmee niet troosten. Hij had het kloek besluit genomen mee met de houthakkers naar het Kamp van de Gehangene te gaan, om daar te werken en te zien waar precies zijn vader gestorven was.

* * *

KARL naderde met gebogen schouders en troebele ogen. Hij had zich die morgen niet geschoren. Zijn rode sjaal zat scheef om zijn nek en hij stonk naar de jenever. Hij was altijd een ongelikte beer geweest, maar sedert het ongeluk met de vader van Michaël was het nog erger geworden.
— De knaap kan in mijn hut slapen, zei hij.
Jim was heel even verrast over zoveel vriendelijkheid en hij keek de dronkaard recht in de ogen.
— Bij mij is er ook plaats, zei hij kortweg, en ik heb besloten dat de jongen me geen voet zou verlaten.
— En ik wil dat hij met mij meegaat, riep Karl brutaal en hij greep Michaël bij de pols en sleurde hem mee.
— Neen, zo gaat het niet ! zei de oude houthakker. Kies zelf, Michaël !
De jongen aarzelde een ogenblik en antwoordde dan :
— Ik ga met jou mee, Jim.
Karl liet de jongen los. Hij zei geen woord meer. Hij keerde zich om en verwijderde zich met grote stappen.

* * *

MICHAEL lag te woelen op het harde veldbed. Alles was sedert lang doodstil in het kamp, maar hij kon de slaap niet vinden. Hij luisterde naar de wind die zong in de hoge boomkruinen. Het was koud en hij was bang. Karl had misschien toch gelijk gehad... Waarom was hij niet in het dorp gebleven ? Hij voelde zich niet op zijn plaats tussen die ruwe kerels en hij was nog niet sterk genoeg voor hun hard beroep. Michaël moest er ook over denken dat Karl hem aangeboden had zijn hut te delen. Waarom ? Misschien dacht die ruwe kerel in zijn hart ook nog steeds aan het drama dat de vorige maand was gebeurd. Misschien zocht hij naar een vriend die zijn nood en zijn droefheid wou delen...

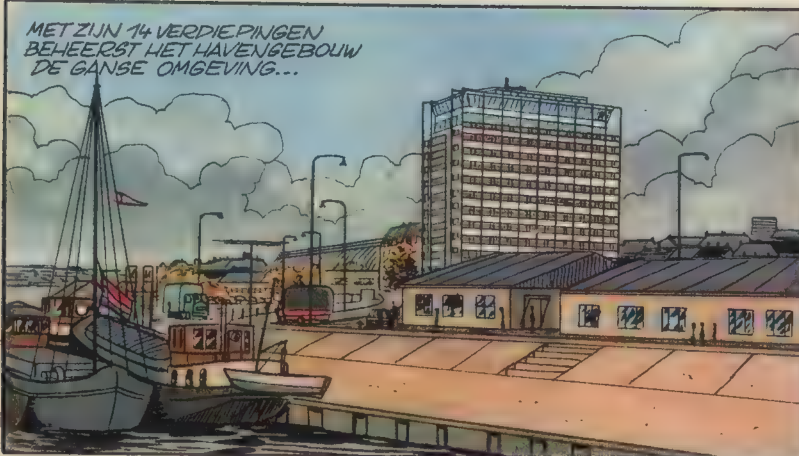
KOM MEE NAAR PAGINA 24

de terugkeer van

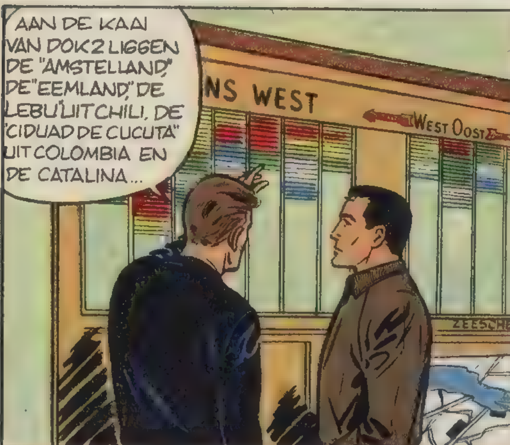
In «De Blauwe Kaaiman» ontdekt Michel

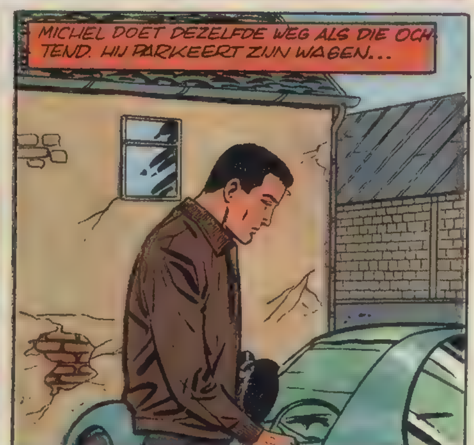

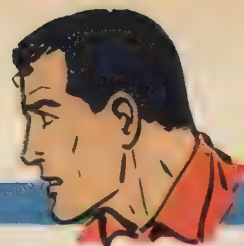

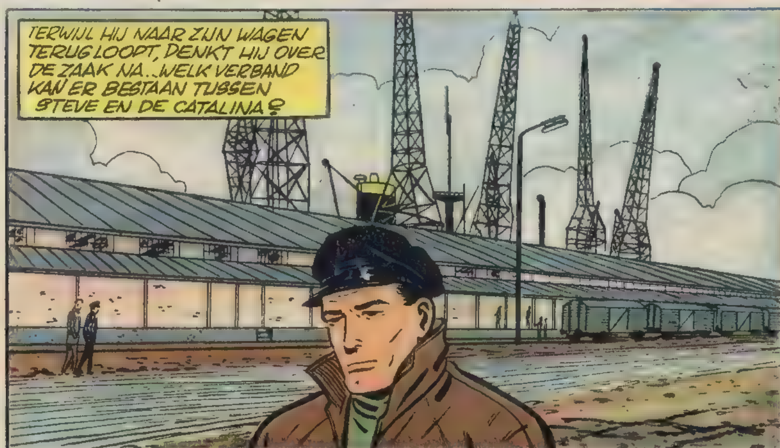

STEVE WARSON

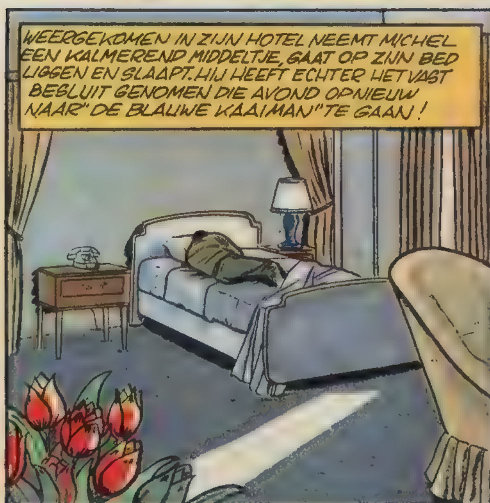

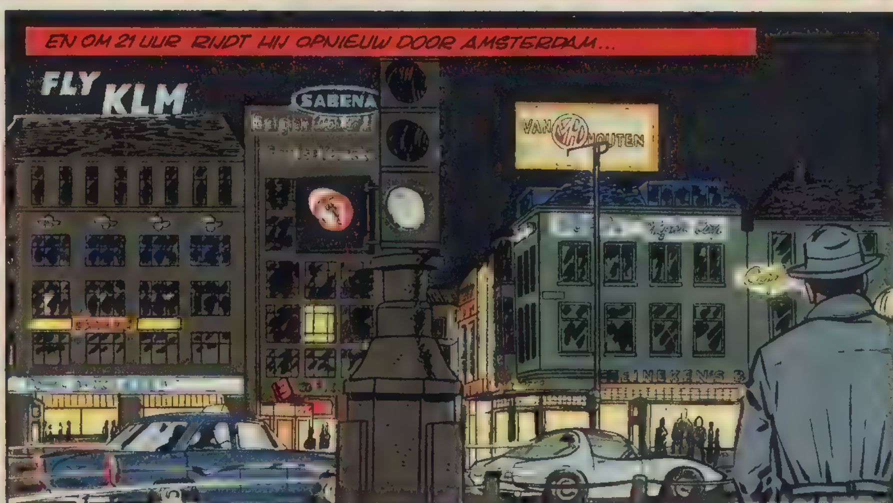
EEN NIEUW AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT DOOR Jean Graton

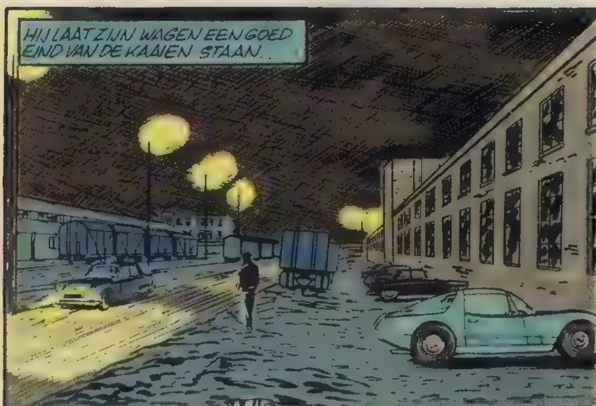
de laatste boodschap van Steve. Het is slechts één woord : Catalina.

HET KAMP VAN DE GEHANGENE

VERVOLG VAN PAGINA 21

HET werd morgen. De mannen kwamen uit hun hutten, ontstaken het vuur en hingen er de waterketels boven. Weldra rook men de heerlijke geur van gebakken spek en koffie. Michael stond op en waste zijn gelaat met het ijskoude water van de bron. Iemand stopte hem een beker hete koffie in de hand. Het was Jim.

— Goed geslapen, jongen ?

— Heel goed, dank je...

Maar het koude water had de sporen van de slapeloze nacht niet kunnen uitwissen. Niet ver daar vandaan zat Karl op een boomstam. Hij dronk zwijgend zijn koffie. Hij zag er net zo verwaarloosd uit als de vorige avond.

NA het ontbijt liepen ze allemaal naar de plaats waar de bomen moesten geveld worden. Kloeke kerels begonnen met een zware bijl op de dikke stammen te hakken, zodat de spaanders in het ronde vlogen. Anderen werkten met de grote zaag voor twee man en een paar lenige kerels kropen tot hoog in de kruin van de bomen om er kabels aan te bevestigen. Op het bepaalde moment trokken zij dan aan de touwen om de boom in de gewenste richting te doen vallen.

Michael keek toe. Hij was nog te jong om dat zware werk te doen. Hij wist alleen maar dat zijn vader hier de dood had gevonden, verpletterd onder een van die reusachtige boomstammen.

Hij zag dat twee houthakkers klaar waren met hun werk. De stam zat nog slechts met enkele vezels aan de wortel vast. Men zou nu aan de touwen trekken die boven aan de kruin waren vastgemaakt en dan zou de boom neerstorten. Michael zag ook dat Karl bezig was de boom vlak naast die welke moest vallen om te hakken...

Jim nam zijn roeper en gaf het sein. Iedereen moest achteruit. Al de houthakkers gehoorzaamden dit bevel, behalve Karl. Hij hakte maar voort alsof hij niets gehoord had. Michael dacht dat hij zijn bijl zou neergooien en op zijn beurt weggaan, maar dat deed hij niet. Een ogenblik lei hij zijn bijl neer, ademde diep, nam zijn jas die hij op de grond had gelegd en zocht iets in de zakken. Michael begreep dat Karl zijn fles ouwe klare zocht. Hij had ongetwijfeld die morgen reeds gedronken en daardoor had hij waarschijnlijk het bevel van de oude Jim niet gehoord. Daar weerklonk het laatste sein. Het betekende dat de houthakkers nu aan de touwen begonnen te trekken. Er was niemand meer in de nabijheid van de boom, behalve dan Karl. Hij zocht nog maar steeds naar zijn fles en vermoedde niet welk gevaar er hem boven het hoofd hing.

Michael gilde :

— Karl !

De man keek op...

— Vlug ! Zoek dekking !

Karl keek nog steeds, maar scheen helemaal niet te snappen wat Michael riep. De kruin van de boom deinde op en neer.

Michael zag het en meteen liep hij op Karl toe, greep hem bij de pols, riep hem en trok hem mee.

— De boom ! schreeuwde de jongen. De boom... Hij gaat vallen... Je moet hier weg !

Vlak bij hen weerklonk een vreselijk gekraak en onmiddellijk nadien een gesuis als van een orkaan. Nu pas begreep Karl wat er aan de hand was en samen met Michael liep hij weg. Het was net alsof er achter hen een storm was losgebroken. De boom kraakte en kreunde. De luchtverplaatsing ten gevolge van de val was zo krachtig als een stormwind. Takken knakten af en met een geweldige zucht kwam de boom op de grond terecht.

Intussen waren Karl en Michael in een gracht gesprongen. Zij voelden de luchtdruk over zich heen gaan en kregen te samen met een dichte stofwolk de sterke geur van hars in het gezicht. Karl bekeek Michael en zei :

— Jongen, je hebt mij het leven gered.

Hij was op slag nuchter, hij was een ander mens geworden.

— Jij hebt voor mij gedaan wat ik niet heb kunnen doen voor je vader !

— Ik ben blij dat ik het heb kunnen doen ! zei de jongen.

— Misschien kunnen wij vrienden worden...

— Ja, wij zullen vrienden worden indien je niet meer drinkt.

— Dat zweer ik je !

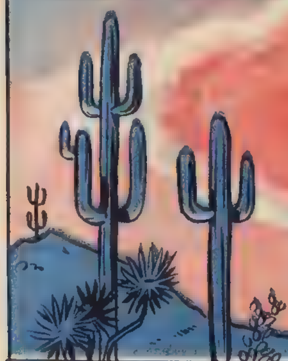
Ze kropen uit de gracht, ze liepen door het struikgewas en kwamen bij de andere houthakkers staan. Toen Jim hen hand in hand zag naderen, was hij zielsgelukkig. Hij wist dat Karl en Michael vrienden waren geworden.

EINDE

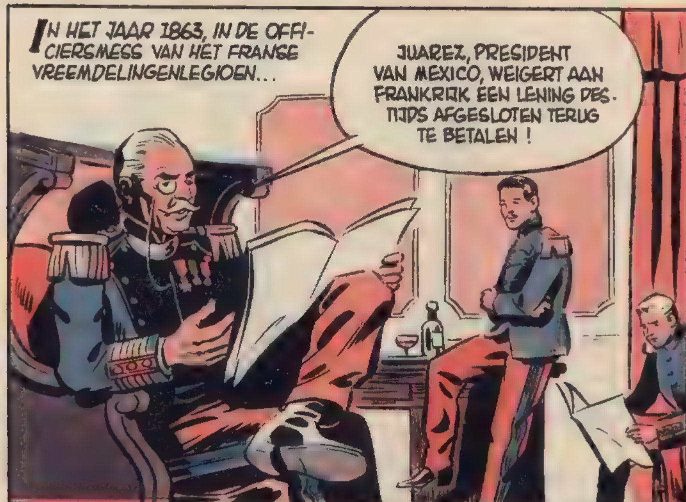
HONDERD JAAR GELEDEN

OORLOG IN MEXICO

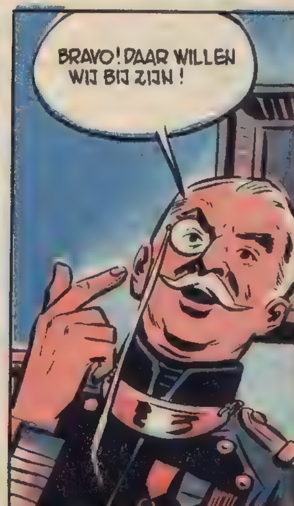
TEKST : Y. DUVAL
TEKENINGEN : F. CHENEVAL

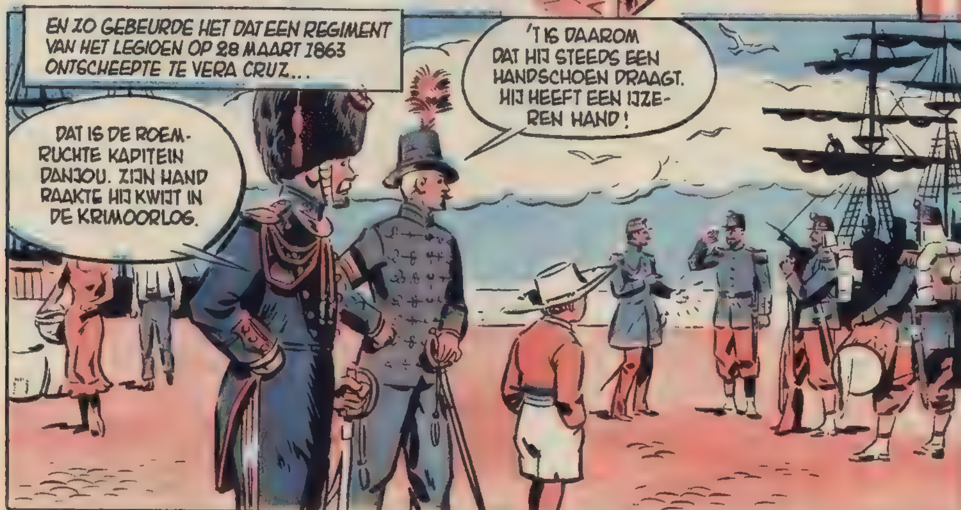

NEEM DEZE VIER PAGINA'S UIT KUIFJE. Z

900 MEXICANEN STORMEN OP DE LEGIOENSOLDATEN AF...

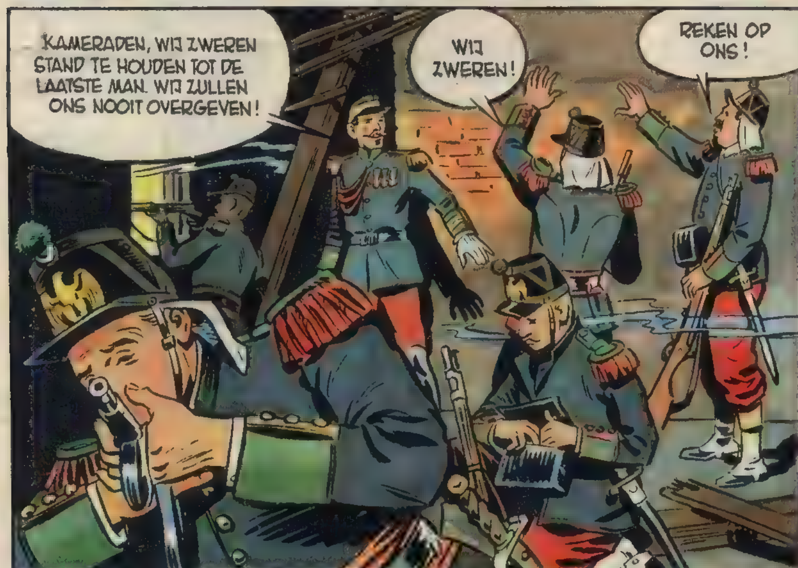

STEL JULLIE OP IN CARRÉ EN DE BAJONET OP HET GEWEER!

ER BEGINT EEN HARDNEKKIG LIJF AAN LIJF GEVECHT. TEN SLOTTE KUNNEN ENKELE LEGIOENSOLDATEN EEN SCHUILPLAATS BEREIKEN...

SCHIET DOOR DE RAMEN, MAAR VERSPIL JE MUNITIE NIET!

IEDERE WEERSTAND IS NUTTELOOS. GEEF JULLIE OVER!

EEN LEGIOENSOLDAAT GEEFT ZICH NOOIT OVER!

KAMERADEN, WIJ ZWEREN STAND TE HOUDEN TOT DE LAATSTE MAN. WIJ ZULLEN ONS NOOIT OVERGEVEN!
WIJ ZWEREN!
REKEN OP ONS!

MAAR EENSKLAPS...
KAPITEIN! U IS...

JIJ NEEMT HET BEVEL OVER. JE MOET STAND HOUDEN, LUITENANT!

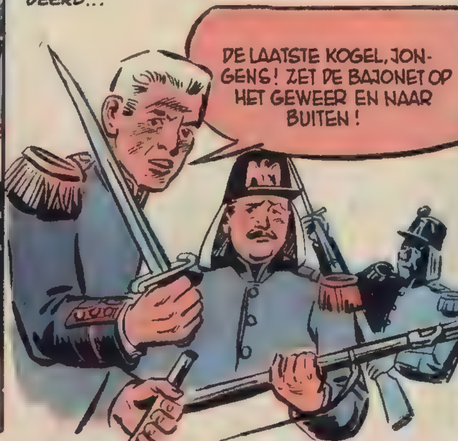

REEDS VIER UREN LANG BIEDEN DE FRANSEN HARDNEKKIG WEERSTAND.

EENSKLAPS HOORT MEN KLAROENGESCHAL...
LUISTER, WIJ KRIJGEN VERSTERKING!

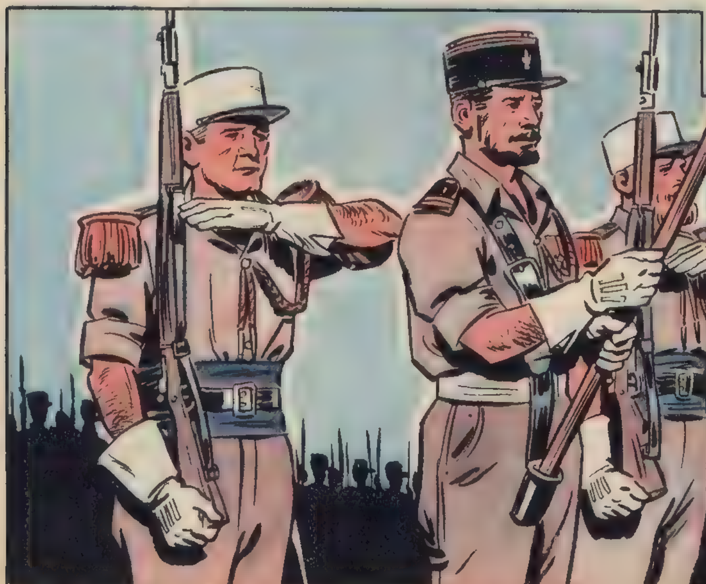

Volgende week : ADMIRAAL CANARIS

Doe zoals COLUMBUS !

En ontdek Amerika... met de KUIFJE'S BON !

Twee nieuwe delen van de verzameling De Aardrijkskunde kwamen van de pers !
Ze zijn een bron van boeiende inlichtingen en pittige anekdoten, kortom het leven van een groot land en een groot volk.
Je illustreert die albums met de prachtige kleurenfoto's die de KUIFJE'S BON je gratis schenkt in ruil voor je punten.

Per reeks van 10 kleurenfoto's 50 punten.
Van die twee delen is er een luxe-uitgave, prachtig gekartonneerd en bovendien beschermd door een plastic omslag. De illustraties in de teksten verwerkt zijn PRACHTIG !
Per deel : 40 F.
Je kan natuurlijk ook de gewone uitgave verkrijgen tegen de prijs van 32 F.

De KUIFJE'S BON schenkt je bovendien :
De Aardrijkskunde van België : 2 delen — De Aardrijkskunde van Europa : 4 delen.
Je kan de albums verkrijgen in de **KUIFJE'S** Winkel — door storting op Prk. 1909.16 van**Kuifje-Brussel** — in alle warenhuizen **A L'Innovation** en bij de boekhandelaars.

GESCHENK — Bij de aankoop van de albums van de KUIFJE'S BON krijg je een chek van :
voor 2 albums : 50 KUIFJE's punten
voor 3 albums : 100 KUIFJE's punten
voor 4 albums : 200 KUIFJE's punten.

DE KUIFJE'S BON IS EEN WAARDEVOL GESCHENK OP EEN KWALITEITSPRODUCT

MATERNE — PROSMANS — COLGATE — PANA — PALMOLIVE — HACOSAN — LOMBARD COLLECTIE — CLE D'OR — VULPEN LE TIGRE — NOSTA — TOSELLI — PALMAFINA — JU'CY & WHIP — VANDENHEUVEL — KUIFJE'S FRUIT —

Stuur je bons naar de KUIFJE'S BON, *P. H. Spaaklaan, 1 à 11, Brussel 7 of ruil ze in de* KUIFJE's *Winkel (zelfde adres) of in een warenhuis* A L'INNOVATION.

Vergeet niet dat **VICTORIA** de kleurenfoto's « Amerika » schenkt, hetzij in de verpakkingen van de reeks BIG - 5 F of COTE PERLEE - 3,25 F, hetzij in ruil voor de grenadiers die op de roosters worden geplakt en gestuurd naar : **VICTORIA**, Deneckstraat 24, Brussel.

SPAGHETTI EN DE

Prosioetto heeft weer een nieuw beroep ontdekt... hij en Spaghetti

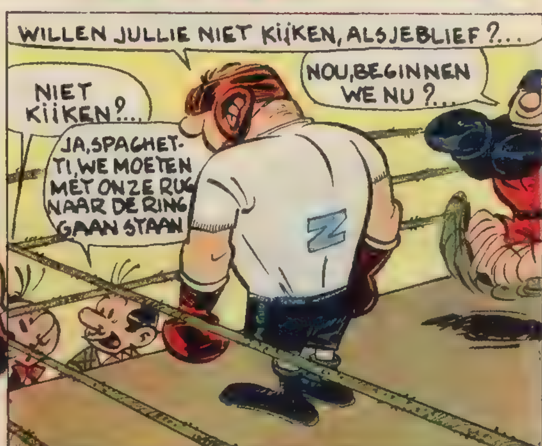

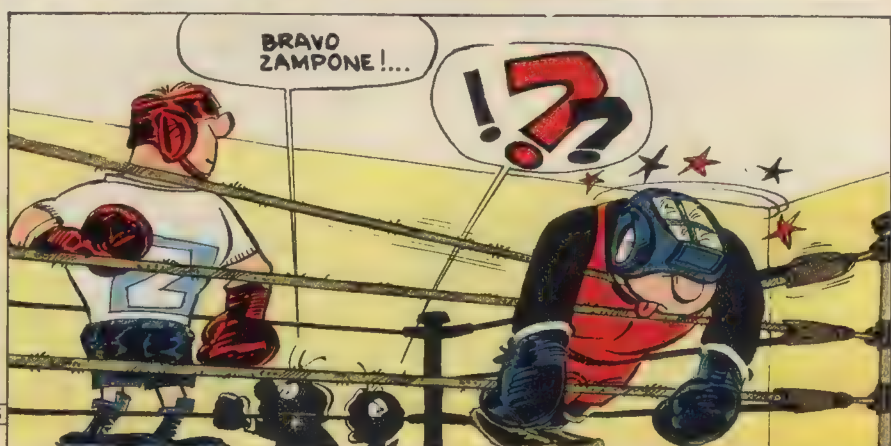

GROTE ZAMPONE

zullen de managers zijn van de grote Zampone, een bokser.

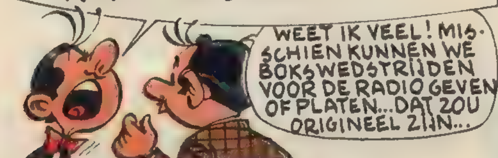
ATTANASIO - GOSCINNY

MAAR DAT IS HET HEM NU JUIST... ZAMPONE IS EEN UITSTEKEND BOKSER, ALLEEN HEEFT HIJ EEN KLEIN FOUTJE. HIJ KAN NIET BOKSEN ALS IEMAND NAAR HEM KIJKT!... DAAROM HEEFT ZIJN MANAGER ME DAT CONTRACT OOK ZO GOEDKOOP GEGEVEN...

MAAR WAT WIL JE NU DOEN MET EEN BOKSER DIE NIET EENS IN HET PUBLIEK EEN WEDSTRIJD KAN SPELEN ?

WORDT VOORTGEZET

LEVENSKUNSTENAAR RUITER EN TEKENAAR

DAT IS:

Onze vriend Craenhals en zijn zoon. We zijn er van overtuigd, dat die twee zich als dappere cowboys op de eindeloze prairie wanen...

FRANS CRAENHALS ontving ons in zijn tekenstudio te Edingen, een stadje in de provincie Henegouwen (België) dat in de XVIe eeuw vermaard was om zijn tapijten. Wij hadden de micro in de hand en wij vuurden onmiddellijk de eerste vraag op hem af...

— Ik begin met de traditionele vraag : waar en wanneer ben je geboren ?

— In Elsene, een gemeente van Brussel op 15 november 1926.

— Ik maak even snel de berekening : je bent 36 jaar.

— Je kan goed tellen !

— En dan, mijn beste Frans, krijg je de tweede en even zo traditionele vraag : heb je altijd graag getekend ?

— Ja, op school tekende ik altijd in de rand van mijn schriften, op al mijn boeken, op het vloeiblad... Ik ben steeds een grote verbruiker geweest van vloei...

— Wist je als kind dat je later tekenaar zoudt worden ?

— Ja, dat stond voor mij zo vast als een paal boven water.

— Heb je nog andere beroepen gehad ?

— Ja, een hele reeks !

— Welke ?

— Ik was een tijdlang bontwerker, maar bontwerker is zo'n groot woord. Laat ik liever zeggen dat ik in een pelterij werkte. Daarna was ik mecanicien...

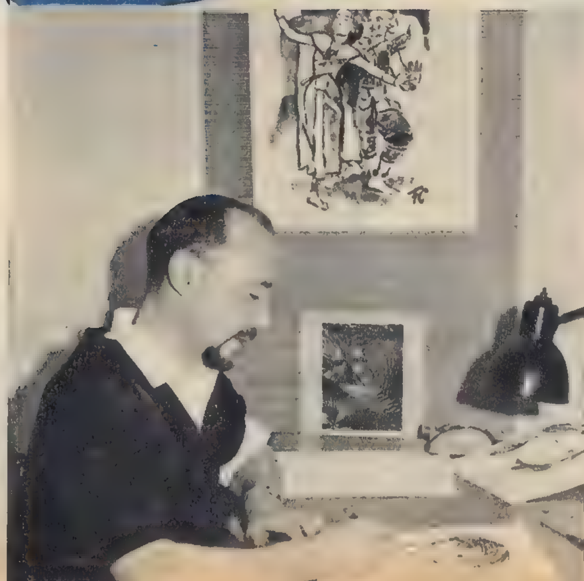
— Voor auto's ?

— Neen, de electriciteit was mijn specialiteit.

— En wat nog meer ? Je weet, wanneer men een kunstenaar of geleerde die vraag stelt, dan zegt hij steeds dat hij in zijn jeugd alle mogelijke beroepen heeft uitgeoefend.

— Wel, ik ben een tijdlang karikaturist geweest en ik heb ook bij een tandarts gewerkt : twee dagen.

— De karikatuur brengt ons reeds nader bij de tekenaar. Vertel me eens : wanneer werd het ernstig ?

De tekenaar aan zijn werktafel en in gedachten... in het verre en mooie Thaïland

Een huisje in het groen met een open haardvuur. Wat kan je nog meer verlangen?

— Mijn eerste tekening werd gepubliceerd toen ik vijftien jaar oud was, in een klein geïllustreerd blad.

— En hoe ben je naar KUIFJE gekomen ?

— Met de tram... Ik had toen nog geen wagen !

— Maar na enkele jaren had je je eigen wagen. Vertel me eens iets over je debuut bij KUIFJE ?

— Ik ben begonnen als illustrator. Nadien werd me de lay out van enkele pagina's toevertrouwd en nog een tijdje later mocht ik met mijn eerste vervolgverhaal beginnen.

— Dat herinner ik me nog goed. Heette je eerste verhaal niet « Het Eigenaardige Geval van Mijnheer van Meylbeke » ? Heb je meer dergelijke korte verhalen getekend ?

— Twee. Het tweede verhaal heette « Petroleumkoorts ».

— Dacht je op dat moment reeds aan Pom en Teddy ?

— Ja, Pom en Teddy werden ongeveer tien jaar geleden geboren.

— Je dacht dus aan een jongen en een meisje, maar « hoe » is er dat ezeltje bijgekomen ?

— Dat is een tikkeltje moeilijk om uit te leggen. Men weet immers nooit hoe de figuren die men uitbeeldt nu precies ontstaan zijn. Ik meen me te herinneren dat ik de hoofdredacteur op 'n dag hoorde zeggen : « In Algerië worden de ezeltjes uitgeroeid... Men vervangt ze door tractoren ».

— En dan ?

— Ik sprak er over met de chef van het tekenatelier van Kuifje en toen zijn wij er samen op uitgegaan om in de omgeving van Brussel een ezeltje te vinden !

— Dus een échte ezel ?

— Ja, een échte. Ik heb er een reeks foto's van gemaakt en ook schetsen. De eigenaar van het ezeltje vertelde ons, dat hij te voren een ander ezeltje had gehad dat uit een circus kwam. Het dier kon zich niet aan de stal wennen en het was gestorven van verdriet...

— En uit dat alles is dus het ezeltje Pom ontstaan. En dan kwamen de eerste avonturen van Pom en Teddy. Kan je ons nog even de titels opsommen ?

— Eerst « De Avonturen van Pom en Teddy » en daarop volgden « De Nieuwe Avonturen van Pom en Teddy ». Ik tekende « De Zwarte Talisman », « Verboden Zone », « Het Geheim van Balibach », « Het Gevecht in de Bergen », « De Held van Ardabhad »... Ik weet niet of ik ze in juiste volgorde citeer.

— Zijn de verhalen die in KUIFJE gepubliceerd werden ook in album verschenen ?

— Ja, althans voor een deel.

— Je begint thans met een nieuw verhaal : « De Boeddha van Muang Thai ». In welk land speelt het zich af ?

— In Thaïland. Ik heb een heleboel dokumentatie over dat land verzameld en ik ben er van gaan houden.

KOM MEE NAAR PAGINA 44

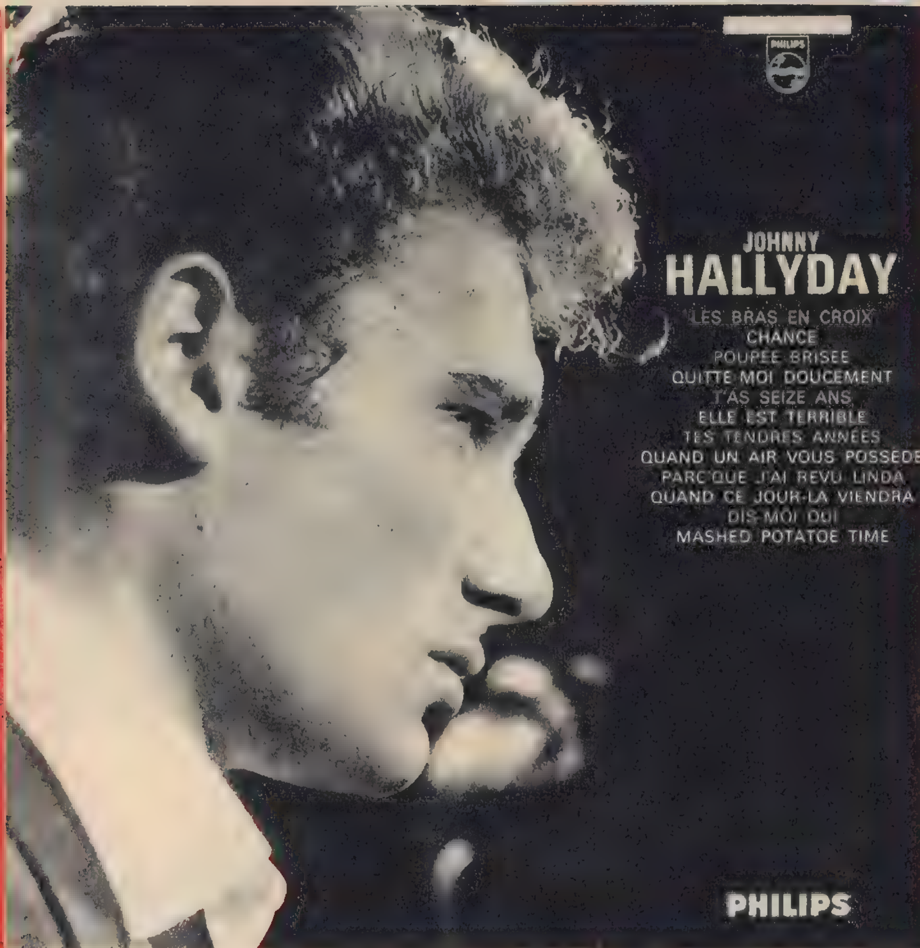

Onze vriend Craenhals, zijn dochtertje en zijn zoon zijn klaar voor een heerlijke rit te paard.

Frans Craenhals is zeer gastvrij. In het huisje dat hij met eigen handen heeft herbouwd, zijn alle vrienden welkom.

KUIFJE VOOR TIENERS

26 MINUTEN EN 40 SECONDEN MET

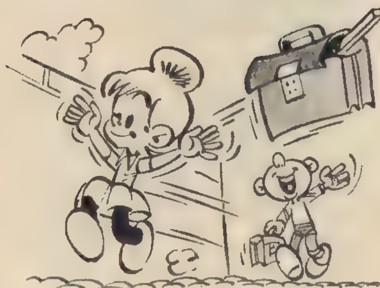
MEN ZEGT DAT...

LUCKY BLONDO tussen twee gala's een boek schrijft. Men weet niet of hij werkt aan een roman of een filosofisch essai...

DARRY COWL zou zeer spoedig een eerste « Kolder » plaatje op de markt brengen.

ABEL GANCE, de beroemde regisseur van de film « Napoleon », zal weldra beginnen aan een nieuwe film

met als grote ster JOHNNY HALLIDAY.

SHEILA — Met de toelating van de inspecteur van de scholen van Aix en Provence in Frankrijk, mocht Sheila, toen zij het lyceum verliet voor haar verzamelde klasgenoten « L'école est finie » zingen. Iedereen was er verrukt over.

GEORGES BRASSENS is erg ziek geweest maar nu gelukkig aan de beterhand. Zijn vrienden willen hem een papegaai schenken om hem gezelschap te houden.

CLAUDE F

WALK RIGHT

JOHNNY HALLYDAY

EEN nieuwe plaat van Johnny Hallyday is voor de meeste jongelui een groot evenement. Zijn jongste plaat maakt geen uitzondering op die regel, want de songs zijn uitstekend geritmeerd, de woorden zijn vrij goed, de begeleiding verzorgd en de stem van Johnny Hallyday is genuanceerder dan bij zijn vorige opnamen het geval was. Het is best mogelijk dat diegenen die vroeger onverschillig waren voor Johnny of hem helemaal niet mochten, thans tot zijn fans zullen gaan behoren.
Johnny begint met het liedje « Les bras en croix ». De mensen, die iets afweten over de western en er van houden zijn van oordeel, dat Johnny in dit lied het ruwe klimaat en de atmosfeer van de Far-West zeer goed weergeeft. Verder vinden we dan vier titels die reeds verkrijgbaar waren op 45 t. plaatjes : « Poupée brisée », « Tes tendres années », « Mashed potatoe time » en « Elle est terrible ». Citeren we bij de nieuwe songs « Quitte-moi doucement », « T'as seize ans », « Parc' que j'ai revu Linda », « Dis-moi oui » uit de film The Young Ones. Verder nog het mooie chanson « Quand un air vous possède » en « Quand ce jour-là viendra ». Indien je goed hebt geteld zijn dit elf liedjes. Op een 33 t.-plaat staan er twaalf. Ik heb er één niet geciteerd omdat ik vind dat het minder goed is. De titel luidt : « Chance ». Sylvie heeft de Franse versie van dit liedje gecreëerd en, naar mijn mening, zingt zij het stukken beter.

RANÇOIS

IN

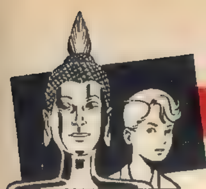
DE fans van Claude François hebben lang moeten wachten op zijn tweede 45 t. plaatje. Ze deden er goed aan te wachten, want het is werkelijk uitstekend. Claude François zingt « Walk right in », het groot succes van de Rooftop Singers, maar dan in een Franse bewerking die de titel kreeg « Marche tout droit ». Verder de Franse versie van het reeds wel bekende Engelse chanson « Bachelor Boy », dat in het Frans « Moi je voudrais bien me marier » heet. Claude François is wel de specialist in de Franse versie van Engelse liedjes, want op hetzelfde plaatje vinden wij nog « Tell him » (Dis lui) en de twist « Language of love » (Langage d'amour). Tussen haakjes staat er bij vermeld : «Ou-bi-dou-bi-dou».

OUDE MEESTERS WORDEN WEER MODERN

IN de platenwinkels en ook in de nationale discotheek stelt men het vast : de oude meesters worden weer modern; ze zijn in trek! De jongelui vragen nog steeds naar platen met de muziek van Mozart, Beethoven, Prokofiev en Bach — om slechts deze vier grote componisten te vermelden — maar daarnaast willen ze ook graag wat meer weten over de oude meesters en zo worden de jongste opnamen van de muziek van Henry Purcell, Jan P. Sweelinck, Heinrich Schutz en zelfs Johannes Ockeghem veel gevraagd.

TELEFUNKEN gaf in de reeks « Kostbarkeiten aus dem musikalischen Vermächtnis alter Meister » een buitengewoon mooie plaat uit met drie werken van Georg Philipp Telemann (1681-1767) uitgevoerd door het Südwestdeutsches Kammerorchester met als dirigent Friedrich Tilegant en het Kamerorkest van Amsterdam onder de leiding van André Rieu. Blokfluit : Frans Bruggen.

Met Telemann is het wel zeer eigenaardig gegaan. Hamburg was te dien tijde het belangrijkste muziekcentrum van Noord-Duitsland en de Hamburgse opera was terecht beroemd. De grootste componisten van de Hamburgse School waren Johann Theile (1646-1724), Johann Sigmund Kusser (1660-1727) Reinhold Keiser (1674-1739) en Georg Philipp Telemann. In zijn jonge jaren behoorde ook Händel tot die Hamburgse School. Tijdens zijn leven was Telemann beroemd. Bach, een tijdgenoot, was dat niet... In het jaar 1740 publiceerde een Duits blad de lijst met de namen van de — volgens de muziekcritici uit die tijd — tien beste componisten. Wel, Telemann stond éérst en de grote, de geniale Bach kwam pas op de zevende plaats ! En nadien verdween de muziek en ook de naam van Telemann volledig. Slechts in een muziekgeschiedenis kon men hem nog vinden. Telemann beoefende zowat alle muzikale genres : opera, instrumentale werken, kerkmuziek, maar zijn verdienste ligt wel in het feit dat hij in de muziek ook iets grappigs, iets komisch kon zien en dat komische zo goed wist weer te geven. En dat heeft Telemann, de meester van de Duitse barokmuziek, dan gemeen met sommige moderne meesters. Denk maar even aan Prokofiev. (Das Alte Werk — Georg Philipp Telemann — Telefunken - 33 t. AWT 9413-C).

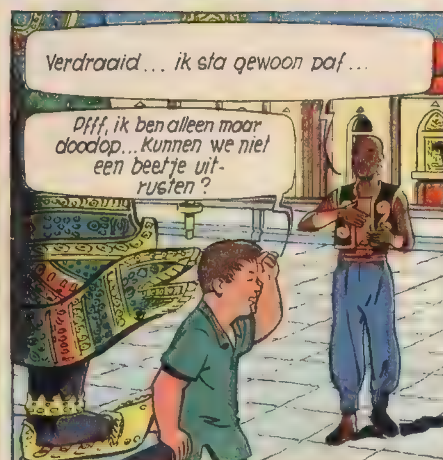
De BOEDDHA van

BANGKOK, hoofdstad van Thailand, het land van de drie zomers... Er wonen 25 miljoen mensen. De voornaamste producten zijn rijst, teakhout, rubber, tin, katoen, rietsuiker, petroleum, enz.

Nu zal ik jullie eerst vertellen, waarom onze vrienden in Thailand zijn. Mijnheer Tockburger heeft, met veel moeite van de Thailandse regering de toestemming gekregen tien olifanten te vangen. De directeur van het circus, Maggy, Teddy, Tarass Boelba en Puck profiteren nu van een paar vrije uren, om de bezienswaardigheden van Bangkok te bewonderen.

Muang Thai = koninkrijk van de Thai

MUANG THAI

F. CRAENHALS

Onze vrienden Teddy, Maggy, Pom en Tarass Boelba zijn aangekomen in het geheimzinnige en mooie Thailand. Zij zullen er boeiende avonturen beleven.

Een kwartier later zijn ze in hotel Erawan.

Uitstekend, mijnheer Tuckers!... Ik heb rekening gehouden met de speciale voorwaarden die u stelt... en de speciale clausule in het contract.

Van de tien olifanten die wij vangen is er één voor u en u mag het dier zelf uitkiezen.

U hoeft dan alleen nog maar uw handtekening te zetten, mijnheer Tockburger.

En na de ondertekening van het contract...

Als u me nu wilt verontschuldigen, mijnheer Tuckers?... Ik voel me niet goed, waarschijnlijk de warmte... Ik zal wat gaan rusten op mijn kamer...

Ga gerust uw gang...

Teddy, als je Sayam, de gids, ziet, wil je hem aan naar mijn kamer sturen?

Mmpff... Ik geloof, dat ik zijn voorbeeld volg en ook een beetje ga rusten... Ik voel me ook niet al te best...

Hé Tarass, dat is toch maar een grapje?... We vertrekken overmorgen...

Oh, dag mijnheer Sayam... Alles is in orde... Het contract is net afgesloten met mijnheer Tuckers...

?

Tuckers?... Waarom hebben jullie Tuckers gekozen?

Heeft u iets tegen hem?

Is hij niet goed? Is hij niet opgewassen tegen zijn taak?

Dat bedoel ik niet... eh... beetje moeilijk te zeggen... Tuckers... verdraaid, dat is niet zo best...

Zo en wat scheelt er dan aan Tuckers?

Hm... misschien kunnen we ons beter niet met andermans zaken bemoeien...

Je hebt gelijk, kom mee, we gaan weg..

Maar... Luister eens, Maggy!

2

DE opmars van het legioen der vakantiewerkers duurt voort. Zodra de schoolbel voor het laatst luidt, zwermen zo'n honderdduizend jongens en meisjes uit voor een plezierige « rooftocht » door de wereld der volwassenen. Het Nederlandse bedrijfsleven is er op voorbereid. Het kan de ijverige knapen en de handige meisjes, die in hun vakantie geld willen verdienen, best gebruiken. Meestal duurt het dienstverband niet langer dan drie of vier weken. Dan neemt de jeugdige hulpkracht weer afscheid met het fijne gevoel iets gepresteerd te hebben, waarvoor de maatschappij wilde betalen.

DOE OOK EENS WAT IN JE

HET verlangen mee te tellen in de « grote » wereld, voor « vol » te worden aangezien, een werkpak te kunnen dragen in plaats van het keurig opgeperst schoolcostume, is voor de jongens vaak aanleiding een baantje te zoeken in de twee maanden durende zomervakantie. De meisjes hebben meer praktische redenen. Zij denken aan het sierlijke hoedje of de elegante schoentjes, die zij zo graag willen kopen en zelf verdienen. Een bromfiets is tegenwoordig natuurlijk ook wel eens het begeerde doel van de vakantie-werkers, maar het leeuwedeel van de in de zomer aan het jongste personeel uitbetaalde sommen wordt toch besteed voor een echte vakantie, voor een fietstocht naar de Ardennen, een goedkope bootreis (Oostende-Dover), een heerlijk tentenkamp, ergens ver weg of een reisje met de brommer langs de Rijn. Zo'n vakantie is meer waard dan als een zoete jongen in vaders auto te stappen, van diens geld een patatje te verorberen en zoals het een braaf, oppassend kind betaamt, in het kielzog van de ouders te blijven drentelen.

In welke bedrijven is de scholier een graag geziene gast? Zonder twijfel in de bloembollenbranche. Daar in de ruime bollenschuren zitten de jongens en meisjes in lange rijen verwoed te « pellen ». Zij vullen hele manden met gevilde en schoongemaakte bollen en na verloop van tijd met zoveel snelheid, dat er een beste weekloon uitkomt. Wanneer de bollen, die in massa's naar het buitenland worden geëxporteerd, o.a. Zweden en Amerika, waar enkele gelukkigen hun vrije tijd besteden met het kweken van de Hollandse bloemen, zijn gewassen, is er altijd nog genoeg werk op de uitgestrekte velden. Daar moeten steeds de koppen van de gladiolen worden afgesneden, een « onthoofdingsproces », dat de kwaliteit van de bol ten goede komt en veel vingervlugheid vereist. Het is een gezond karweitje, met de zon meestal als stralende toeschouwer en een heerlijk koele bries, die alle zorgen van de studie doet vergeten. En als dan 's avonds na gedane arbeid de bruinverbrande zoon naar huis komt met een reusachtige bos bloemen, die zijn werkgever hem achteloos heeft laten plukken, is zijn moeder helemaal verzoend met het idee van het vakantiewerk.

Niet altijd kan de scholier in de periode tussen twee studie-jaren ongestoord aan de slag gaan. De overheid heeft zijn maatregelen genomen, toen de enorme toeloop van vakantie-werkers daarom vroeg. De jongen of het meisje, dat een Gewestelijk Arbeidsbureau bezoekt om te weten te komen, waar hij of zij kan gaan werken, moet nu bedacht zijn op een serie vragen, waarvan de belangrijkste is : Hoe oud bent u? Is het antwoord : Nog geen zestien, dan verleent het bureau geen medewerking. Dan kan de teleurgestelde bezoeker op eigen gelegenheid proberen een baantje te vinden, wat — jammer genoeg, zeggen de Arbeidsbureaux — niet zo moeilijk blijkt te zijn. Meer dan 2.000 meisjes van veertien jaar kwamen het vorig jaar tijdens de grote vakantie toch in actie en 5.000 jongens van die leeftijd.

Dat is niet onbegrijpelijk, want voor het bedrijfsleven betekent de bereidheid van de schooljeugd om tijdelijk bij te springen, vaak redding in de nood. Een warenhuisconcern als Vroom en Dreesmann werkt ieder jaar met duizenden vakantiekrachten. In de afdelingen, waar het op uitgebreide vakkennis aankomt, treft men de scholieren natuurlijk niet aan, maar na een korte inwerkperiode worden ze toch in de verkoop ingezet, voornamelijk op de afdelingen speelgoed, schrijfwaren en huishoudelijke artikelen. Anderen verdwijnen achter de schermen op de administratieve afdelingen of in het magazijn. Voor die massale scholieren-intocht begint de wervingscampagne al vroeg in het voorjaar. Voor de maand juli is er meestal voldoende aanbod, omdat de meeste jongens en meisjes in augustus met hun verdiende geld vakantie willen vieren. Op z'n minst moeten zij zich voor drie achtereenvolgende weken met het bedrijf verbinden, maar hun hele vakantie mogen zij weer niet blijven. Men streeft er naar ten minste een ruimte van twee weken uit te sparen voor de werkelijke vakantie.

De meeste ouders hebben begrip voor het verlangen van hun kinderen zelf aan de slag te gaan. Sommige ouders dringen er zelfs op aan, dat hun zoon of dochter de handen uit de mouwen steekt en in de harde maatschappij enige ervaring opdoet. Zij weten, dat op die manier hun oogappels een deel van het leven leren kennen, waarmee later in de praktijk voordeel gedaan kan worden. Andere belangrijke overwegingen zijn, dat de jonge vakantie-werker teamgeest en zelfstandigheid opdoet en om leert gaan met mensen uit allerlei kringen, die hij op school nooit ontmoet.

Wij hebben in een vorige vakantie wel eens gesprekjes gevoerd met jonge mensen, die enthousiast de kans hadden gegrepen zich nuttig te maken in de lange periode van niets-doen. Nicolaas Rijnbende, een 17-jarige leerling van het Marnixgymnasium in Rotterdam, pakte het wel heel groots aan. Hij meldde zich met een vastberaden glimlach in een indrukwekkend warenhuis, kreeg een standplaats op de emailafdeling en werkte zeven weken achter elkaar. « Een week vrij vind ik genoeg en bovendien, dat verkopen boeit mij meer dan een trektocht en ik rust op mijn manier prima uit. »

Een andere jongeman zette een somber gezicht toen wij over zijn avonturen als vakantie-arbeider begonnen. « Hou maar op, ik begin er niet meer aan. In de Bollenstreek had ik emplooi gevonden, hyacinten pellen Na een paar dagen kreeg ik verschrikkelijke jeuk over mijn hele lichaam. De dokter vertelde, dat het in mijn geval van de hyacinten kwam. »

Zo'n jeuktragedie behoort natuurlijk tot de uitzonderingen! Over het algemeen bevalt het werken in de vakantie de Nederlandse jeugd zo best, dat er elk jaar meer belangstelling voor is en dat de volwassen maatschappij rekening houdt met een « zomerse » toeloop van arbeidskrachten, die uitblinken door hun spontane werklust.

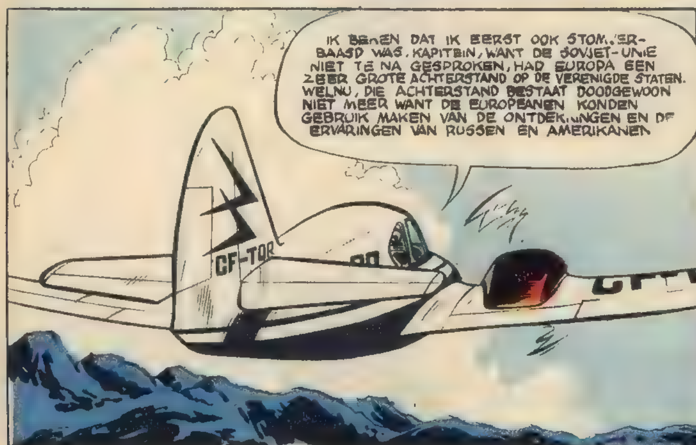
BEN DE GRAAF

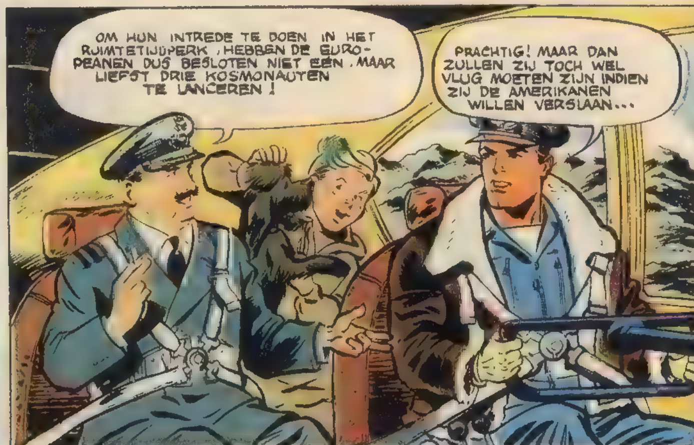
DAN COOPER

Dan weet nu dat hij een van de drie kosmonauten zal zijn, die voor Europa de ruimte zullen gaan verkennen.

DE 3

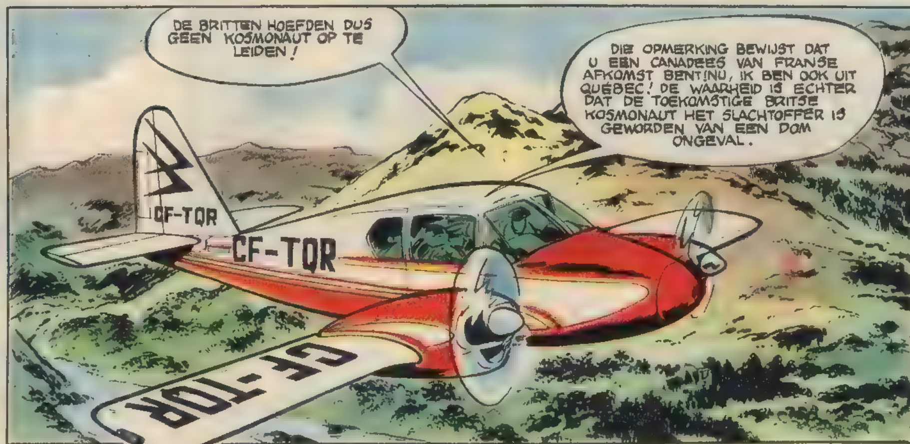

19

(1) LEES DE ALBUMS "*DE MEESTER VAN DE ZON*" EN "*RICHTING MARS*".

KOSMONAUTEN

Tekst en tekeningen van A. WEINBERG

HET TWEEMOTORIG VLIEGTUIG VLIEGT OVER EEN ROTSKAM VAN HET BERNER OBERLAND EN EENSKLAPS ONTDEKT DAN EEN REUSACHTIG PLATEAU MET INDRUKWEKKENDE INSTALLATIES, DIE HET ONMIDDELLIJK DUIDELIJK MAKEN DAT HET GAAT OM EEN RAKETBASIS.

FLIGHT LIEUTNANT COOPER, DAT IS DE BASIS WILHELM TELL, HET EUROPESE CAP CANAVERAL!

GROOTS! MACHTIG! PIET, KIJK DAN TOCH!

INDRUKWEKKEND, ZEG!

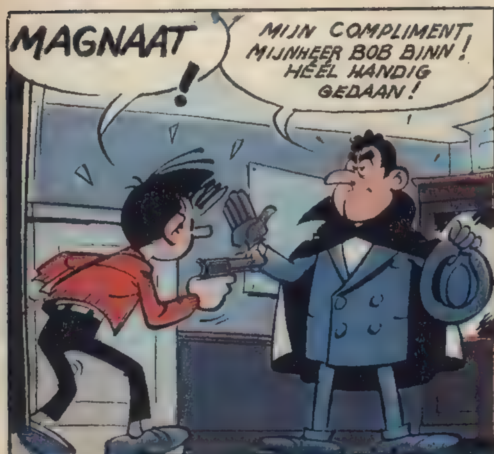
CF-TQR

WORDT VOORTGEZET

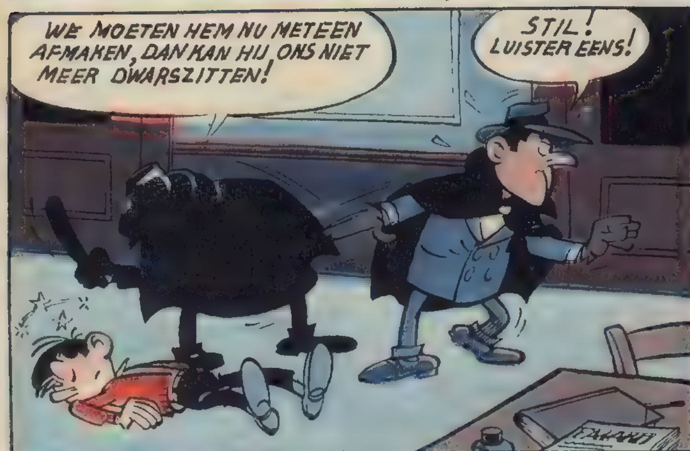
BOB BINN EN

Bob Binn wou de geheimzinnige ric

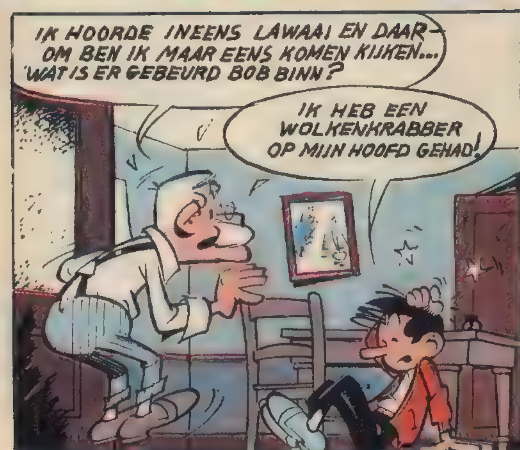

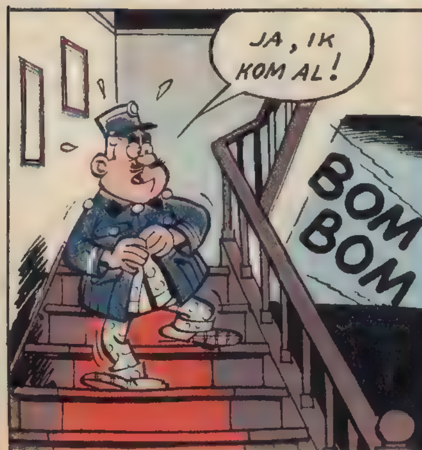

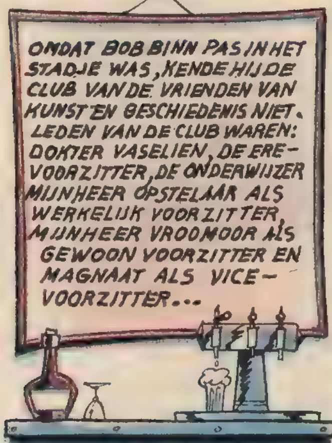

DE SCHADUW VAN DE RIDDER

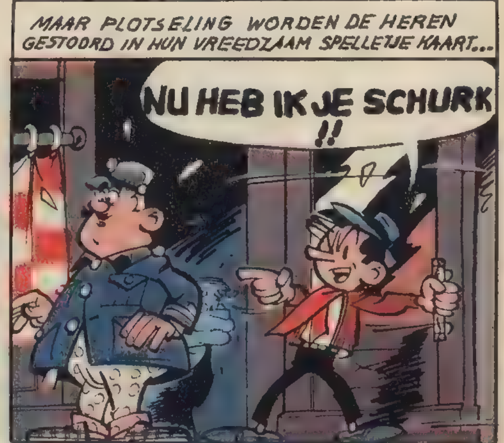

idder te slim af zijn. Maar...

DOOR E. AIDANS - TEKST : J. ACAR-

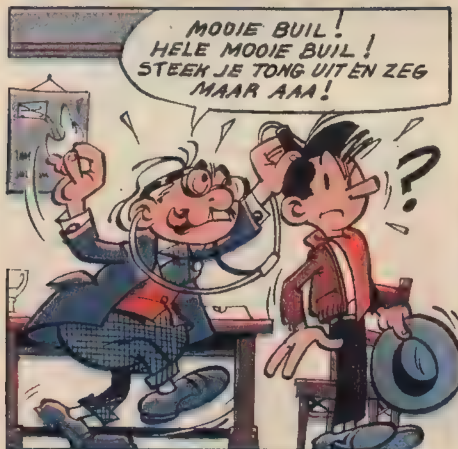

FRANS CRAENHALS

Vervolg van pagina 33

— Hoe ontstaat een nieuw verhaal ? Waar begin je ?

— Gewoonlijk is het vertrekpunt een land of een bepaalde toestand. Ik ben verliefd geworden op Thaïland...

— En toen dacht je : de nieuwe avonturen van Pom en Teddy zullen zich afspelen in Thaïland ?

— Ja, zo is het gegaan !

— Heb je wel eens gesproken met Siamezen ? Ik zeg Siamezen, want Thaïland werd te voren Siam genoemd. Indien ik mij niet vergis hebben wij over dit land een stukje gepubliceerd in KUIFJE nummer 11 van dit jaar.

— Ja, ik heb kennis gemaakt met enkele Siamezen. Ze waren uiterst charmant. Van hen heb ik vernomen dat de koning van Thaïland de albums van Hergé verzamelt. Hij heeft ze gelezen toen hij kind was en hij bewaart ze zorgvuldig voor zijn vier kinderen. Zijn echtgenote Sirikit is om haar schoonheid beroemd.

— Over je nieuw verhaal zullen wij maar niet uitweiden. Al je fans zullen het iedere week verslinden.

— Dat hoop ik ! Het is nooit zo makkelijk een verhaal te situeren in een ver land. Je moet er een hele vracht boeken en illustraties bijslepen en dat vraagt veel werk.

— En vertel ons nu eens wat je buiten tekenen nog doet. Ik heb gehoord dat je je huis bouwt... met eigen handen ?

— Dat is wel sterk overdreven. Ik heb een kleine oude hoeve gekocht en wanneer ik tijd heb, dan trek ik de oude muren om en bouw er nieuwe. Het is een reusachtig werk, maar ik houd er van. Voor mij is het een ontspanning !

— En wanneer je niet tekent en niet aan je boerderijtje werkt, wat doe je dan ?

— Dan schilder ik.

—In welke stijl ? Modern ?

— Voor het ogenblik ben ik geboeid door Thaïland en ik heb er een paar schetsen van gemaakt. Kijk, ze hangen daar aan de muur. Als ik die bekijk, dan waan ik mij te midden van dat mooie land en zo valt het me makkelijker mijn verhaal te tekenen.

— Ik heb gehoord dat je heel veel van muziek houdt. Van welke muziek ?

— Van moderne muziek. De werken van Olivier Messiaen, Pierre Boulez, Strawinsky boeien me.

— Strawinsky is een meester van de oude garde !

— Neen ! Neen ! Strawinsky is nog steeds modern en nog steeds actueel !

— En van welke werken van Strawinsky hou je het meest ?

— Van « Le Sacre du Printemps ». Jammer genoeg heb ik het ballet dat Béjart op deze muziek gecreëerd heeft niet gezien Ik houd ook veel van de choreografie « Der Grüne Tisch », muziek van F. Cohen, gecreëerd door het ballet Kurt Jooss.

— Mooi. Wij hebben de schilderkunst, de muziek. En wat nu nog meer ?

— Paardrijden !

— Heb je daar zin in gekregen omdat je op de buiten woont ?

— Ja, zo is het. Ik heb eerst met een groot zwaar boerenpaard gereden...

— Maar dat was niet alles en dan heb je een echt rijpaard gevonden ?

— Ja, ik ben naar een manège gegaan om met een rijpaard te leren rijden. Maar voor mij ligt dat eigenlijk alweer achter de rug. Mijn dochtertje is intussen een echte amazone geworden.

— Je hebt twee kinderen ?

— Ja, een meisje van veertien en een jongen van tien.

— Nu nog een laatste vraag, mijn beste Frans. Indien je rijk was en indien je kon doen wat je wilde, zou je dan nog tekenen ?

— O ja ! Heel zeker !

— Dus louter voor je genoegen ?

— Ja, ik zou voor mijn plezier tekenen en schilderen.

— Maar je zou geen vervolgverhalen meer maken met Pom en Teddy ?

— Toch wel ! Maar slechts één per jaar !

— En waaraan zou je dan de rest van je tijd besteden ?

— Ik zou werken. Ik bedoel, héél écht werken met mijn handen.

— Dat is eigenaardig.

— Neen, dat is helemaal niet eigenaardig ! Ik houd er van te werken met mijn twee handen. Ik houd van boetseren, beeldhouwen, schilderen, metselen, schaven en zagen. Indien ik rijk was en kon doen wat ik wilde, dan zou ik onmiddellijk een kleine smidse inrichten en ik zou ijzer smeden en ik zou een oven bouwen om te emailleren. Ik zou mooie juwelen maken !

— Je bent een geboren ambachtsman !

— Ik houd van dat woord ! Ik houd er van iets moois te maken met mijn handen !

— En mogen wij je tot slot ook nog vragen of je je gelukkig voelt in deze moderne wereld ?

— Ja...

— Dat kwam er enigszins aarzelend uit.

— Het volledige en constante geluk bestaat immers niet !

— Merk je in je tekeningen een evolutie, ik bedoel ben je er op vooruitgegaan sedert je eerste tekening ?

— Ongetwijfeld. Men heeft me wel eens gezegd dat ik te sentimenteel ben en dat is misschien waar. Pom en Teddy zijn nu een tikkeltje anders dan toen ze voor het eerst op het toneel verschenen. Wat me vooral interesseert, en dat hebben mijn lezers beslist reeds gemerkt, o.m. in « Het Gevecht in de Bergen », is de verhoudingen van de mensen onderling, de mens zelf, hoe hij leeft, hoe hij werkt en wat hij voelt voor zijn evennaaste.

Op deze mooie woorden van Frans Craenhals hebben wij afscheid genomen.

Het dochtertje van Craenhals is een elegante amazone, waar of niet ?

Een praatje bij een plaatje

Zij veroverde Europa stormenderhand :

MY FAIR LADY

IN 1956 geloofde slechts een handvol mensen in een musical, gebaseerd op het toneelstuk van G.B. Shaw « Pygmalion ». Nog geen vijf jaar later is die show een evenement zowel in New York als in Moskou, Berlijn, Amsterdam of Antwerpen. Van de langspeelplaat met de oorspronkelijke Amerikaanse bezetting zijn er al drie miljoen exemplaren verkocht.

Wij presenteren je de plaat met de artiesten die « My Fair Lady » in Antwerpen tot een triomf maakten — Philips 33 t — Alex van Royen, Denise de Weerdt, Johan Kaart, Ben Royaards, Pieter Stolk, Bob Benny, Jack Terlin, Nora Oosterwijk, e.a. Tekst : Alan Jay Lerner. Muziek : Frederick Loewe. Nederlandse tekst : Seth Gaaikema. Vlaamse bewerking : Jos Gevers. Dirigent en muzikaal adviseur : Dolf van der Linden.

FREDERICK LOEWE werd geboren te Wenen en had de muziek in het bloed want toen hij pas dertien jaar was trad hij al op als pianosolist met het Berlijns Filharmonisch orkest. Hij was dus een wonderkind ! In 1924 trok hij naar Amerika in de hoop er als pianist en als componist een plaats te veroveren, maar dat liep mis. In het begin althans. Hij moest allerlei beroepen uitoefenen om zijn kost te verdienen en stond zelfs een tijdlang op de planken als... bokser ! Als pianist in een café was hij al beter op z'n plaats, hij schreef songs voor musicals die geen sukses werden en ontmoette Alan Jay Lerner, die radio- en televisieshows ontwierp voor een puddingfabriek en Loewe een kans gaf.

Het team Lerner - Loewe stampte « My Fair Lady » uit de grond en die musical werd een triomf. Niemand minder dan Rex Harrison speelde te New York de rol van prof. Higgins ! Men vergelijkt de vertolking van Ben Royaards met die van Rex Harrison en zelfs de moeilijkste critici zeggen dat ze even goed is. Denise de Weerdt is een prachtige Eliza Doolittle en Johan Kaart is meesterlijk als de vuilnisman Alfred P. Doolittle, vader van Eliza.

Drie Nederlanders en een Vlaming maakten een schitterende Nederlandse versie van «My Fair Lady» : Hubert Janssens, Alfred Pleiter, Seth Gaaikema en Jos Gevers. Een Deen, Sven Age Larsen, voerde de regie en de producers zijn : Lars Schmidt, Willy Hofman, Piet Meerburg en Arthur Mathonet. Schaf je de plaat aan en zing vrolijk: HET SPAANSE GRAAN HEEFT DE ORKAAN DOORSTAAN...

LID VAN

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » :
18e jaargang — Lombard Uitgaven.
P.H.-Spaaklaan 1-11, Brussel 7.
Prk. 1909.16

Uitgev.-Directeur : Raymond Leblanc
Isid. Gerardlaan 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7,— per kwartaal
KUIFJE-HOLLAND : Doklaan 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965
Giro 655.389.

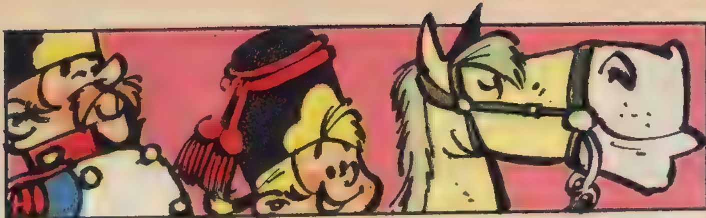
Canada : 25 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : LA PATRIE, 180 Est, rue Sainte Catherine, Montréal, 18, Québec.

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120,— F.	f 7,—	$ 3,50	130,— F.
6 maanden	230,— F.	f 14,—	$ 7,—	260,— F.
1 jaar	450,— F.	f 28,—	$ 12,—	520,— F.

PUBLICITEIT publiart 22.50.00

hansje

Sergeant Botermans en Hansje moeten acrobaatje

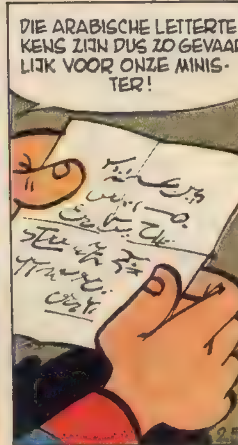

en mylady

TEKENINGEN: BERCK. TEKST: DUVAL.

en. Maar dat ligt hun eigenlijk niet...

EN EVEN LATER GAAN DEZE VERKLEDE SOLDATEN ONZE VRIENDEN TEGEMOET.

WORDT VOORTGEZET

De belofte van Giorgio Billi

a.t.s.

HET is een feit, dat de persmensen van de hele wereld er in Genève als de kippen bij waren om te zien of A.T.S. (Automobili Turismo Sport) het inderdaad had klaargespeeld, om in nog geen tien maanden een hele nieuwe Grand Tourisme-wagen te ontwerpen.

Het is gelukt en de president van de firma, Giorgio Billi, is er maar wat trots op, dat hij de belofte gedaan bij het oprichten van de fabriek, heeft kunnen houden.

De wagen is echter geen wonder van techniek! Ook is er nog geen sprake van productiecijfers en het bouwen in serie. Maar directeur Billi ziet de toekomst heel optimistisch tegemoet en heeft iets gezegd over een prijs van 35.000 Zwitserse franken. Ook hoopt hij dat er — voor het einde van dit jaar — per maand vijftig wagens de fabriek kunnen verlaten!
De voornaamste factor is natuurlijk de bouw van de nieuwe fabriek in Bologna.

Wie is de ontwerper?

Je hebt natuurlijk gehoord, dat een groepje heel knappe mensen enige tijd geleden bij Ferrari is weggegaan. Een van hen is de beroemde ingenieur Carlo Chitti. Die ingenieur Chitti nu, heeft het leeuweaandeel gehad in het ontwerp van de nieuwe A.T.S. Formule I en Grand Tourisme. Natuurlijk kan Carlo Chitti niet zo maar op zijn eentje een nieuwe wagen ontwerpen, want daar is een hele schep geld voor nodig. Dit laatste is de afdeling van de heren Ortiz-Patino en Billi.

Wat zijn de nieuwe modellen?

Vooreerst de Formule I: een 1500 met een V-8 motor. De specialiteit van deze wagen is de motor, die heel kleine afmetingen heeft.
Behalve deze Formule I-wagen zijn er nog twee Grand Tourisme-wagens. De gewone Grand Tourisme met een stalen carrosserie en een sportmodel met een carrosserie van aluminium.

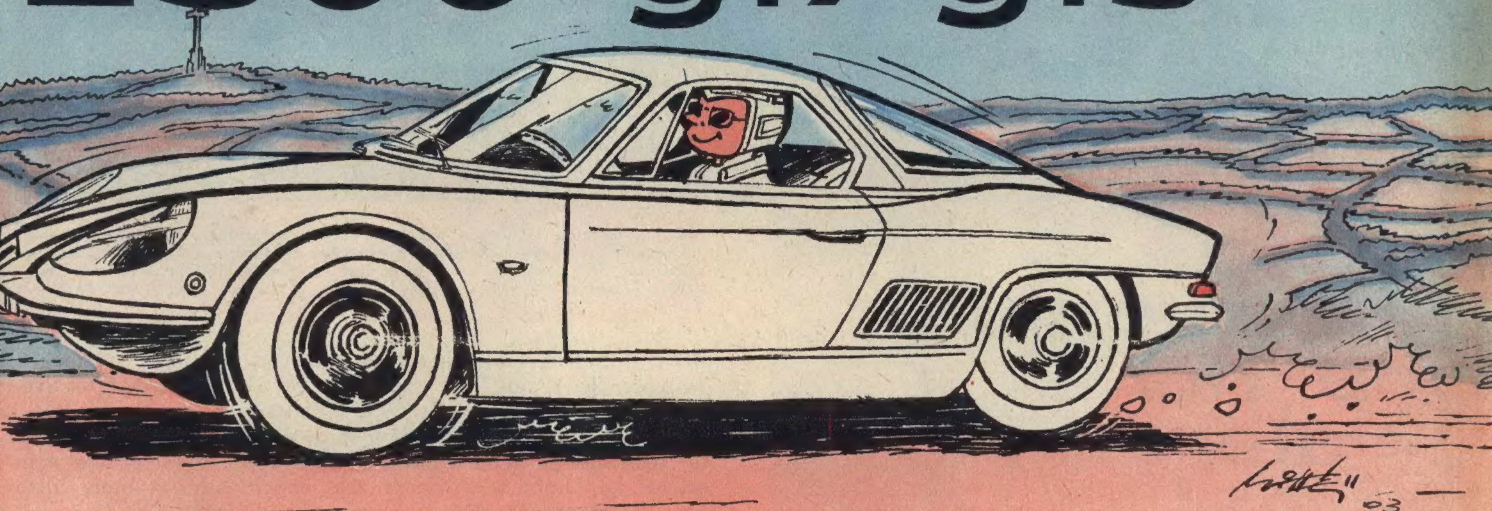
Wie zijn de racers?

Phil Hill en Giancarlo Baghetti zullen de Formule I-wagens rijden. Jack Fariman is de man, die voor de proefritten en de « finishing touch » gezorgd heeft. Romolo Tavoni, ook een oud-Ferrariman, zal de Scuderia A.T.S. inrijden.
Zoals je ziet, is Phil Hill omringd door dezelfde mensen, die hem ook bijstonden, toen hij naar het wereldkampioenschap reed.

Wat denkt Chitti zelf van deze nieuwe wagen?

Als we zeggen dat hij er enthousiast over is, drukken we ons beslist zacht uit. Het voornaamste vindt hij de plaats van de motor. Deze is namelijk vlak vóór de achteras geplaatst. Hij beweert, dat de wagen daardoor een betere wegligging krijgt en gemakkelijker te hanteren is. Toch ontkent hij niet, dat er daardoor andere moeilijkheden ontstaan, bijvoorbeeld wat betreft de ruimte in de wagen, het makkelijk in- en uitstappen. Ook wordt het moeilijker het geluid van de motor te dempen.

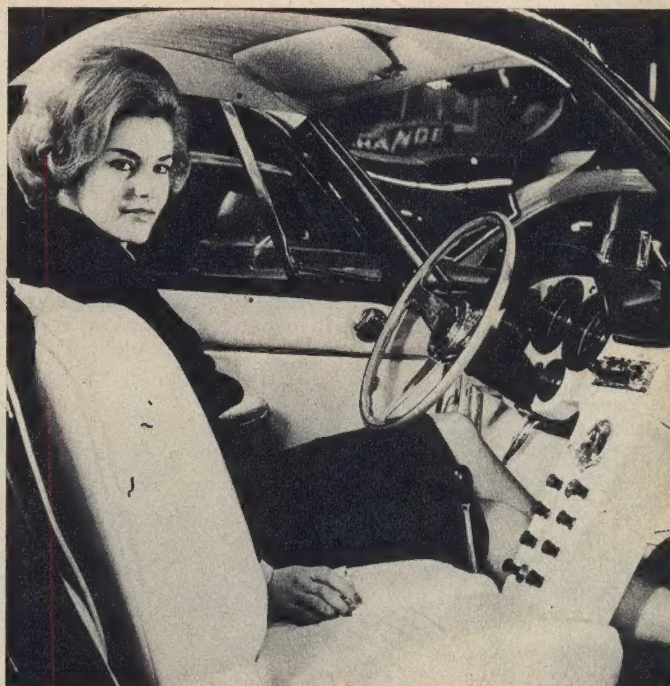
2500 gt/gts

Denk maar eens aan de twee artikeltjes, die we kortgeleden aan het Grand Tourisme gewijd hebben.
Chitti beweert, dat hij deze moeilijkheden opgelost heeft, door de achterkap op een speciale manier te laten open gaan en door gebruik te maken van een isolerende stof, die uitstekend geschikt is om het geluid te dempen.
De V-8 motor is ook helemaal nieuw, maar heeft toch wel veel weg van de motoren, die Chitti voor Ferrari ontworpen heeft. Chitti heeft, wat de remmen betreft, het racewagensysteem gebruikt met vier schijfremmen, waarbij de schijven van de achterwielen met de differentiaal verbonden zijn. Ook vertoont de vering typische Formule I-kenmerken.

Carrosserie van Allemano

De carrosserie van de wagen, die in Geneve tentoongesteld was, was ontworpen door Allemano. Hij is maar voor twee personen, maar de twee inzittenden vinden er dan ook een maximum aan comfort in.
De bagageruimte is, overhangend, achterin gebouwd en behoorlijk groot. Vooral in de breedte is er veel ruimte, want een golfliefhebber kan er bijvoorbeeld al zijn golfspullen overdwars inleggen.
We zullen dit model, dat we in Geneve gezien hebben, niet verder uitrafelen, want het was ten slotte maar een proefmodel.
Bovendien zijn we er zeker van, dat de zwakke punten van de carrosserie en het technische gedeelte wel verbeterd zullen worden.

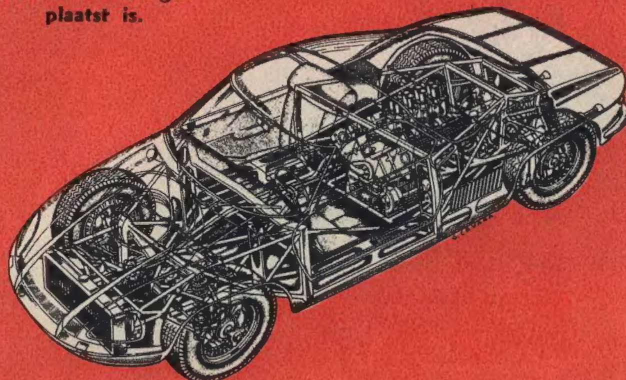

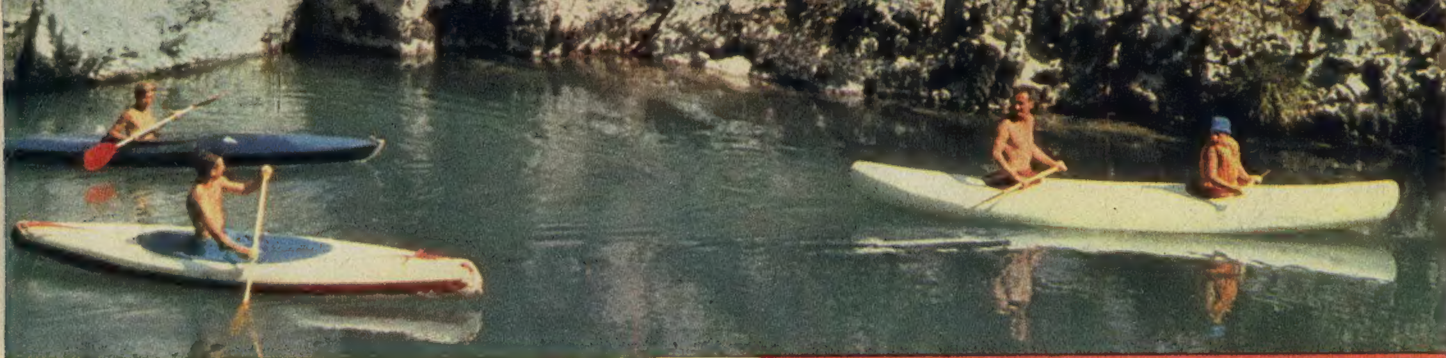
Het interieur van de A.T.S. « GT » Allemano. Heel duidelijk is de in het midden geplaatste kolom te zien, waar alle knopjes voor de bediening op zijn aangebracht. Op het dashboard zijn de grote cirkelvormige instrumenten duidelijk zichtbaar.

TECHNISCHE BIJZONDERHEDEN

	2500 GT	2500 GTS
MOTOR	Voor de achteras geplaatst, het is een 8-in-V kopklepper, en het motorblok en de cylinderkop zijn van aluminium.	
Boring (in mm)	76	
Slag (in mm)	68	
Cylinderinhoud (in cm3)	2467	
DIN vermogen	210 PK bij 7.500 toer.	245 PK bij 7.700 toer.
SAE vermogen	220 PK bij 7.500 toer.	260 PK bij 7.700 toer.
Compressieverhouding	9,2 : 1	9,5 : 1
Carburator	4 dubbele Weber carburatoren (De ATS 2500 GT kan, op aanvraag, ook met het directe Lucas-inspuitingsysteem geleverd worden.)	
Koppeling	Droge schijfkoppeling	
Versnellingsbak	5 volledig gesynchroniseerde versnellingen + achteruit.	Zelfblokkerende differentiaal.
FRAME	Met dwarstangen versterkt buisframe.	
Voorvering	Onafhankelijke overdwarse vierhoeken met schroefveren en stabiliserende dwarsstang.	
Achtervering	Onafhankelijke overdwarse vierhoeken met langwerpige schoren, schroefveren en een stabiliserende dwarsstang.	
Schokbrekers	Dubbelwerkende telescopische schokbrekers	
Remmen	Schijfremmen op de vier wielen.	
Wielen	Met spaken uit heel licht aluminium. 185 x 15	5,50 x 15 V. 700 x 15 A.
Inhoud van de benzinetank	70 liter + een reserve van 10 liter	120 l + een reserve van 12 liter
Olie-carter	10 liter	
CARROSSERIE	Staal	Aluminium
AFMETINGEN (in mm)		
Wielbasis	2500	
Spoorbreedte voor	1390	
Spoorbreedte achter	1360	
Lengte	4330	
Breedte	1610	
Hoogte	1185	
GEWICHT LEEG	810 kg	750 kg
CUNA-topsnelheid	245 km p. uur	225 km per uur
Verbruik (CUNA-normen).	12 l op 100 km	—

Hier kun je zien, waar precies elk deeltje van de A.T.S. « G.T.» geplaatst is.

Het is heerlijk geluidloos over het water te glijden. Hier zie je drie vaartuigjes van een verschillend type. Links achteraan een eenplaats kajak. Vooraan een eenplaats kano helemaal in plastic. Rechts een kano met twee plaatsen, eveneens in plastic. (Foto R. Perrin).

Sport en avontuur op het water

HET is mooi weer, de vakantie staat voor de deur en iedereen krijgt trek naar het water. Wie een huisje heeft aan een meer, een vijver, een rivier of een beekje, weet hoe aangenaam het is een roeiboot uit te zetten en een lange tocht te maken op het water.

Ook de stadsmensen hebben sedert een paar jaar het water ontdekt en het legertje kanovaarders wordt steeds maar groter. Inderdaad, de kano en de kajak hebben de roeiboot helemaal verdrongen.

Kano's en kajaks zijn licht, ze zijn makkelijk te maneuvreren met de pagaai en eisen geen buitengewone kennis. Je moet het echter wel eerst even proberen op een stille beek of rivier alvorens je je wagen kan op bergrivieren. Kano's en kajaks liggen goed op het water, maar zijn zeer licht en het is dus best mogelijk dat je vooral in het begin, wanneer je er nog niet goed mee vertrouwd bent, hals over kop in het water duikelt. Wie met kano of kajak een tocht wil maken, moet goed kunnen zwemmen! Wie denkt dat hij toch niet zo goed vertrouwd is met het water en wel eens schrik kon hebben wanneer zijn bootje kantelt moet absoluut een zwemvest dragen of een zwemgordel.

Wie eens met die lichte broze boten goed vertrouwd is, kan er niet meer buiten en het is zo heerlijk er lange tochten mee te maken en te picknicken op de groene oevers van de rivier. De kano's en kajaks zijn meestal wel lang genoeg om er alles in op te bergen wat je nodig hebt om een paar dagen te kamperen.

Maak je met deze mooie en nog tamelijk jonge sport vertrouwd en ga er samen met je vrienden op uit. Het zal je opvallen dat je met zo'n boot zeer vlug ver van de stad bent en dat er langs de rivieren nog mooie plekjes zijn, waar je heerlijk kan genieten van de rust, de zon en de natuur.

Een kano in plastic, twee plaatsen met tentdak in zeildoek, worstelt tegen een stroomversnelling. (Foto R. Perrin).

WIE IS DE DADER ?

WALT MISTRAL wreef over zijn bezweet voorhoofd. De ventilators van het politiebureau werkten op volle toeren en nog drukte de hitte loodzwaar. Reeds een ganse week is het zo warm in de stad. Die morgen was het weer bewolkt geweest en de mensen hadden gehoopt op een frisse regenbui, doch de wolken dreven voorbij zonder druppel regen.

De man die vóór de schrijftafel van Walt Mistral zat, speelde zenuwachtig met zijn hoed. Walt bestudeerde nauwkeurig de foto die hij van zijn bezoeker kreeg.

— Dit is dus de foto van een moordenaar ?

— Ja, inspecteur. Ik zal u uitleggen hoe ik die heb. U moet weten dat ik veel wandel. Vanmorgen kuierde ik op de grote weg in een buitenwijk van de stad. Daar ik een groot natuurvriend ben, heb ik steeds mijn fototoestel bij, voor het geval ik een dier of een mooi tafereeltje zie. De weg lag verlaten, daar er geen verkeer toegelaten is en hij doodloopt op de oude vestingsmuren. Plots hoorde ik een kreet. Hij kwam van achter een bosje, rechts van me vandaan. Ik luisterde scherp... Eensklaps kwam er in volle vaart een man met een donkere bril van achter de struiken gefietst. Instinctmatig richtte ik mijn fototoestel op hem en drukte af. Het resultaat hebt u daar in handen. Door de emotie heb ik waarschijnlijk met het toestel bewogen, want de foto is niet zeer duidelijk. Toen de man in de verte verdwenen was, ging ik achter de struiken kijken. Daar vond ik een plas bloed. In een waterput, een tiental meters verder, lag het lijk. Toen ben ik als een haas naar huis gerend en heb de foto ontwikkeld. Daarna ben ik met de foto onmiddellijk hierheen gesneld.

— Mijn beste man, dat scenario hebt u goed in elkaar getimmerd. Spijtig van dat ene kleine detail dat u verraadt... Hier wierp Walt een blik op de foto.

— Het zou me niets verwonderen dat u de moord gepleegd hebt en de politie tracht op een dwaalspoor te brengen. De man barstte in snikken los.

— Heb medelijden, inspecteur ! Hij perste me geld af tot op de laatste centiem. Ik...

HOE WIST WALT DAT DE MAN LOOG ?

Leopold HOUTHOOFT.

OPLOSSING

De foto werd 's morgens genomen, dus toen het weer bewolkt was. Dat beweerde de man althans. Doch op de foto ziet men zeer duidelijk dat ze met zonnig weer genomen werd, daar de fiets een schaduwbeeld op de weg werpt.

TON en TINNEKE

LIEFDE VOOR DE KUNST

door Attanasio

